

پاش ئەوەى لەم جېھانە دەردەچىن، چېمان لى بەسەرت ؟ جېھانى بەرزەخ چۇنە؟ چۈن قبامەت بەرپادەبېت؟ چۈن زېندوودەكرىيد بە؟ (سى ئىلىنا چۇنە؟ لە گۆرەپانى لىپرسېنەوە (مەحشەر)دا چى روودەدات؟ چاكەتى چۈن كېشانە دەكرىن؟ ئايا لە فيامەتدا پىغەمبەرى ئازىزمان لەگەل دەبىت؟ چۈن بە پردى (صبراط)دا تېدەبەربن؟ بەھەشت شونىنكى جۇنە؟

پهرتووکی پێنجهم له زنجيرهی (ئهو پرسيارانهی تامهزروّی زانينی وهلامهکانيانم)

> تامەزرۆى ناسىنى **يەھەشتم**

ناوی کتیب؛ تامهزرقی ناسینی بهههشتم نووسهر: ئۆزكان ئۆزه ومرگیّر: ئاوات عبدالله بابان پیّداجوونهوه: بههره محمد علی نوّرهی چاپ: یهکهم ۳ ۲۰۱۲

ئەو پرسيارانەى تامەزرۆى زانىنى وەلامەكانيانم

٩	ئايا مردن چيه؟ئايا مردن چيه
۲۱	ئيزرائيل باشه يان؟
۳۵	ئايا كه مردين ئيدى چيمان بهسهر ديّت؟
٤١	جيهانى گۆر، شوێنێكى چۆنە؟
٥٣	رِۆژى دوايى "قيامەت"جۆن ھە <u>ئ</u> دەستێت؟
71	ئايا لەدواى مردن چۆن زيندوو دەبينـەوە؟
٧١	ئايا كىٰ ئێسك و پرووسكى ڕزيو، زيندوو دەكاتەوە؟
Y 4	ئايا رۆژى دوايى چۆن جيهانێكە؟
۸٧	ئايا له مهحشهردا چی روودهدات؟
۹٧	ئايا چاكه و خراپه چۆن دەكێشرێن؟
ت: ۶	ئايا رِوْژی لێپرسينهوه پێغهمبهرمان ﷺ لهگهڵماندا دهبێ
110	چۆن له پردى صيراط دەپەرينەوە؟
171	بەھەشت شوړننیکی چۆنە؟
101	ئايا كيّ دمجيّته دوّزهخهوه؟

سهرمتا

سلاو!

له پهرتووکی ژماره (٥)ی شهم زنجیرهیه دا پیکهوه باس و خواسیك دهکهین دهربارهی مردن و روزی دوایی...

لهبهرئهوهی ههموومان دهمرین، بزیه دهبیّت مردن و ژیانی دوای مردن له پیزی پیشهوهی ئه و شتانه وه بن که ئاره زووی زانینیان دهکهین، ئهی وانیه؟ به بزچوونی من نامزیه گهر مرزدهٔ هیچ کات مردنی وهبیرنه پهتهوه و بیر له ژیانی دوارزژ نهکاته وه.

به لیّن، نهمه ناموّیه هیّندهی نهو که سهی سواری شهمهنده فه ریّك بووه و ناشزانیّت شهمهنده فه رهکه به رهو کوی ده روات...

ئهم زهویه ده پوات و ئیمهش لهگه ل خویدا دهبات. به لام بی کوی ده چین؟ له و جینگایه ی بی ی ده چین چ شتیکمان تووش ده بیت؟ هه موو ئه مانه پرسیارگه لیکن، وه لامدانه وه یان له لایه ن ئیمه و هاریکی پیریسته.

که پرسیت: "ئایا مردن چیه؟"، من ۲۰ سال پیش ئیستام هاته وه یاد کاتیک له سه ر پهلی دار هه نجیریک ته ماشای ره وتی په له ههورهکانم دهکرد و ههمان پرسیارم له خوّم دهکرد. ئهوکات کهسیک له چواردهورمدا نهبوو وه لامی بو من پیّ بیّت. منیش ئهمروّ ههولّمدا ئهو وه لامهی ئه و سهردهمه تامهزوّری زانینی بووم، بدهمهوه به توّ. هاااا، ئهوهشت لهیاد نهچیّت ههر که ئهم پهرتووکهت خویندهوه و خوّت به خوّتت وت: "ئهمه ریّك ئهوهیه من دهمویست بیزانم"، بزانه منیش دهلیّم: "ئهمه ریّك ئهوهیه من کاتی خوّی دهمویست بیزانم".

چونکه لهم زنجیره کتیّبهدا چیت پرسیبیّت، منیش به مندالّی پرسیومه.

دەمەويت بليم: پيدەچيت پەرتووكى حەوتەم ناوى "تامەزرۇى ناسىنى فريشتەكانم"بيت، كە دووتويى ئەودا تاوتويى فريشتە و رۆحانيەكانى ديكەي ژيانى دوارۇژ دەكەين...

لەوانەش: ئايا رۆح چيە، جنۆكە و فريشتە چۆن بوونەوەريكن، ئايا بانگكردنى رۆحيانەت ھەيە يان نا؟...

تۆش پاش خویندنه وه ی نهم په رتووکه ی به رده ستت هه ول بده پرسیاره کانت لیه و باره یه وه نامیاده بکیه یت! به هیوای به یه کگه یشتنه و ه له و کتیبه دا...

تامەزرۆى ناسىنى **يەنگەشتم**

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ أَلًا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ، نَحْنُ أَوْلِيَا وُكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَشْتَهِي أَنفُسُكُمْ وَلَكُمْ فِيهَا مَا تَدَّعُونَ، نُذُلًا مِّنْ غَفُورٍ رَّحِيمٍ فصلت ٢٠٠–٢٢.

واته: (به راستی ئه و که سانه ی و توویانه: په روه دردگاری ئیمه زاتی خوایه و، پاش ئه و دان پیانانه یان له سه ر باوه ر به و قسه یان و فه رمانبه رداری کردنی خوا به رده وام بوون، ئه وانه فریشته دینه خواره وه بی سه ریان و پیّیان ئه لیّن: له هیچ مه ترسن و خه فه تی هیچ مه خون و خوش مرده بن به و به هه شته ی له سه رزمانی پیّفه مبه ران گفتتان پیّنه درا که بیّتان ئه بیّ. هه روا پیّیان ئه لیّن: ئیمه له ژیانی دنیا و له قیامه تا دیّستی ئیّوه ین و، بیّتان هه یه له قیامه تا نه وه رچییش داوای بکه ن. نه مه یشتان له له له لایه نه خوایه که به روه ردگاری به خشنده ی میه ره بانه وه بی ناماده نه کریّ).

ئايا مردن چيه؟

من سهره تا له ژیر گوله "په نجه خانم"یکدا به مردن ناشنابووم. تهمه نم شهش سال بوو. وه رزی هاوین و ناو و هه وا گهرم بوو.

لهنیّ پهل و پـزی گوله بزنخرشه که دا چهند میش هه نگیک چلاوچلیان ده کـرد. منیش لهولاوه له سیّبه ری دره ختیّک دا پالم لیّدابوره و ه ...

مردن لهنیو سندوقیکی تهخته دا بوو، له کولانه ته سکه کهی به ره و گورستاندا و به یاوه ری شاپورای خهالك و دهنگی نزاكردنه وه له سه رشان نرابوو..

له ودیوی په ل و پێی "په نجه خانم" هکه و ه ته ماشای قه ره بالغیه که و تابو و ته ده کرد و واقم و رمابو و به دیاریه و ه .

تهمه نم شهش سال بور، نهمه یهکهم پوویه پرویوونه و م بور لهگهان دهسته واژه ی مهرگدان...

ژنان هیننده به کول ده گریان که پیشتر گریانی له و شیوه به نه ده گرین و نه دیبوو، هه روه ها یه که مجار بول ببینم پیاری گهوره گهره ده گرین و فرمیسك به چاویاندا دینه خواره وه .

ناوبهناو هاواریکی توند دهکرا بهجوریک ههم دهنگی گریانی نهوانی دیکهی دهشاردهوه ههم منیشی دهترساند.

پاشان: ماموّستا بهدهنگیّکی نهرم و نیان دهستی کرد به قورنان خویّندن.

پياويكيش به ههرچي هيزيتي و لهناخهوه وتي: "لا إله إلا الله".

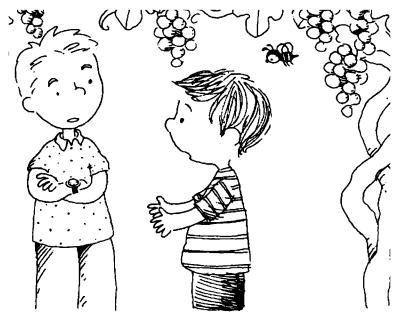
یه کیکی دیکه خهمبارانه شاهیکی هه لکیشا: "شای مردن چهند رووداویکی گهورهیه!".

ناخم پرپوو له ههنسك، هيندهى نهمابوو فرميسك بهچاومدا بيته خوارهوه و (مهتين)م بيني.

مهتین باشترین هاوریم بوو، کهسیکی زور ژیر بوو، جیاواز له ههمووان نهوهی ثیمه نهمانده زانی نهو ده یزانی، شهوهی ژیریی نیمه پهی پی نهده برد شهو لهبارهیه وه ده دوا، تهمه نی له تهمه نی من گهوره تر بوو و ههمیشه پرسیارم لیده کرد. راست یان هه نه، مهتین ههرده م وه لامیکی ییبوو.

"ئايا ئەر سندرقە چى تىدايە؟".

[&]quot;ئەرە سندوق نىيە".

"نهي چيه ؟".

"تابورته".

"تابووت چيه؟".

"ئي كابرا مردووه..".

"ئيدى چى؟".

"ئەوانىش خستيانە ناو تابووتەكەرە و برديان".

"بۆ كوئ؟".

"گۆرستان، قابىلە بۆ كويى بەرن!".

"له گزرستان چې هه په ؟".

```
"گۆرى لێيه".
```

"ئەى كۆر چيە؟".

"مردوو له گۆردا دەخرىتە ژىر خاكەرە".

"دەيانخەنە ژێر خاكەرە؟".

"به لَى وايه! ئيمه جه ژنان ده چين بق گۆرستان، دايكم لهوى قورئان ده خوينيته وه...".

"ئايا چۆن دەكريت مرۆڤ ژير خاك بخريت؟".

"كاتْنِك بەرەحمەتى خوداچور، ژيرخاك دەخريت".

"بەرەحمەتى خودا چوو ئىدى يانى چى؟".

"يانى نازانى؟".

"نەختر".

"کاتیّك كەسیّك دەمریّت یانى به رەحمەتى خوا چروه".

"من مردنم ناويّت!".

"كوره، ههموو كهستك ههر دهمرتت".

"ههموو كهسيّك؟".

"بەلى ھەمور كەسىك".

"بهلام بۆچى؟".

"ئيتر وايه".

"مردووهكان لهناو گۆردا چيان بهسهر ديت؟".

"ئەگەر كەسى<u>تكى باش بىت، لە</u> گۆرەرە دەھىت بۇ بەھەشت^{!ا}.

"بهو جۆرە دەچىن بۆ بەھەشت؟".

"ئەى پۆشىيىنى چىت دەكرد! خۆ ناكرۆت بەبى مردن بچىنە بەھەشتەرە".

"كەوابىنت گۆر شوينىنىكى باشە".

"بێگومان بۆ ئەوانەى دەچنە بەھەشتەوە شوێنێكى باشە".

هـهردووکمان بندهنگ بـووین، تـاکو لهوسـهری کولانهکـهوه دهرچـوون، وهك بلنیـت هـهر بهوینشـدا تینهپـهریوون، سـهیری قهرهبالغیهکهمان کرد تاکو لهچاو ونبـوون، بیدهنگییهك بالی بهسهر کولانهکهدا کیشا، بـق ماوهیهك تـهنیا دهنگی سیسـرکی سـهر پـهلی دارههاوژهکه دههات، لهپر مهتین کردی به قولمدا و وتی:

"ئەھا ھەفتەي يېشوو باران بارى".

"ئيّ چي بوو؟"·

"له تهنیشت یاریگاکهوه باراناو کوبووهوه".

"ئىٰ؟".

"يەك دونيا سەرەمێكوتەي تێدايه".

"سەرەمىكوتە چيە؟".

"کوره، بنچوه بۆق! سەرەمنكوتە ئەوەيە كە گەورەبوو دەبنتـه بۆق".

600

ا'همممم

"يانى نازانيت؟".

"نا، لەكوى بزانم".

"وەرە برۆین سەیرى بكەین". "بابرۆین! "،

دوای پهپوولهیهك كهوتین، دنهی هارهیه كمان دا كه خوّی له پهلی دارتوویه كه و نالاندبوو، تاكو ئه وكاتهی له ترسی زهرده والهیهك هه لهاتین.

کاتیک رامانکرد، چهند سهرهمیکوتهیه ک له قوتوه شکاوهکهوه به ربوونه وه سهر زهوی، نیمهش بن شهوهی نهمرن، خیرا بهدهست کرمان کردنه و خستماننه نیو گزماوه کهوه.

به لام ئه وکاته نه باسی مردنمان کرد، نه سندوقه ته خته که به قوماشیکی سه وز باندرابوو.

هەرچەندە من يەك دووجار پرسىم: "ئايا مرۆۋ پيش ئەوەى بچيتە بەھەشىتەوە زۆر لىه گۆردا دەمينىيتەوە؟"، بەلام مەتىن سىووربوو

^{ٔ –} هارِه: جوّره میّروویه کی تووکنه و شیّوه ی له کرم دهچیّت.

لەسەر ئەوەى چىرۆكتكم بى بىگىرىتەوە كە بى ئەو تەمەنەى مىن تىگەيشىتنى زۇر ئەسىتەم بىوو، ئەويش چىيرۆكى ھاتنەدەردودى پەپوولە بوو لە قۆزاخەكەى.

ئەر ھەرگىز جارىكى دىكە بابەتى مردنى باس نەدەكرد. ئەمە لەكاتىكدايە نە ئەوكاتەر نە ئەمرۇش من ھىندەى ئەر دەربارەى مردن نازانم، چونكە ئەر باوكى مردبور..

وهلی من هیچ زانیارییه کی شهوتوم نهبوو... شهوان له ژیر سایه قه ی سامال و ترووسکه ی نهستیره کاندا خه و له چاوم ده زرا. که هه لاه سام له ژیر روشنایی گلاپه که ی به رده رگا و جیلوه ی نهستیره گهشه کانی ناسماندا چاوم ده بریه ناهه نگی په پووله کان.

چەند پرسیاریّك لـه میشكمدا دروست بووبـوو وەك: مردن چوّن حالهتیّكه؟ ئایا كهی خوّشهویستانمان دەمرن؟ كاتیّك چوونه گوّرهوه پاشان چوّن دەچنه بهههشتهوه؟

یه که م پوویه پوویوونه وه م له گه ل "مردن" دا له ته مه نی شه ش سالیدا بوو، وه لی نیستا ته مه نم سی و شه ش ساله.

بیشک لـهماوهی ئـهم چـهند سـالهدا وهلامــی گـهلیک پرســیارم دهستکهوتووه، بهلام هیشتا چهندین شت ههیه نایانزانم.

بق نموونه: هيشتا نازانم مردن چون حالهتيكه...

ئەرى بەراست مردن چيە؟

خق ئەگەر بروانىنە بنەماى ئەم پرسىيارە، لەوانەيە بە خۆمان بلىين: ئەگەرچى ماوەيەكى دوورودرىنى دىكەش وەلامەكەى نەزانم شىتىكى ئەوتق روونادات. ھەرچىقن بىيت، دواجار ھەر بىقم روون دەبىتەوە...

به لئي رؤريك بؤم روون دهبيتهوه!

ئیدی ئے وکات بے خوّم دہ لیم: "بے لیّ، که وایہ مسردن بے م شیّرہ یہ یہ!".

به لام ئەوكات ئىدى بوار نابىت ئەوەى خىزم فىربووم بىق تۆشى باس بكەم. چونكە ئەوسا ئىدى من لىرە نابم... تىدەگەيت مەبەستم چيە؟

ئاسانترین ریکا بن تیکهیشتن له مردن له ریکهه ی بیرکردنه وه ده بیت له وکاته ی هاتینه دونیاوه .

دەزانم ينت سەيرە!

لهکاتێکدا مردن و لهدایك بوون هێنده لهیهکهوه دوورن، ئیتر چێن دهکرێت ڕێگای تێگهیشتن له مردن به لهدایکبووندا تێیهرێت؟

به لام راستیه کهی به و شیّوه یه یه!

گەلىك لىكچوون ھەيە لەنىوان لەدايكبوون و مردندا، لەنىوان ھاتنە دونيا و لە دونيا دەرچووندا...

لهدایکبوون و مردن

ئهگهر دهرفهت ههبوایه و به کورپهی ناو سکی دایکیکمان بوتایه: " "پوژیک دیدت لیدره ده چیته دهرهوه"، شهم ههواله کورپهکهی دهترساند...

- چې لێره دهروٚمه دمرهوه؟
 - بەلى لەدايك دەبيت.
 - وتت لهدايكبوون؟
- به لنی ویم له دایکبوون، تن ش وه ك هه ركز ربه یه كی دیكه رنز یك دیت له دایك دهبیت. لیره ده چیته ده ره و ده چیته ناو دونیایه كی نویوه.
 - من دەترسم، نامەويت لەدايكېيم، ئيره شوينيكى زور باشه،
- حەز بكەيت ياخود نا ھەر لەدايك دەبيت. بەلى غەمگىن مەب، دەرەوە زۆر لىرە خۆشترە.
 - ئايا دلنيايت؟
- بیکومان! کاتیک لهم شوینه تهنگ و تاریکه ده رچوویت باشتر تیدهگهیت. ئاسمانی شین دهبینیت. کول و گولزار و نهستیرهکانت خوش دهویت.
- من نازانم ئاسمان و گول و ئەسىتىرەكان چىين... مىن دەترسم! ".

مرزهٔ له و شتانه ی نایانناسیّت، دهترسیّت. تاکه هرٚکاریّك وا له کررپهیه ک دهکات له لهدایکبوون بترسیّت، نهوهیه هیچ زانیارییه کی نییه دهرباره ی نه و جیهانه نویّیه ی چاوی پیاهه لدیّنیّت.

به پای من نهگه رکزر په پیش له دایکبوون بیزانیایه دونیا چیزن شویننیکه، نه واله کاتی له دایکبووندا به و جیزه نه دهگریا. به لکو به و په پی لیّوبه خه نده ییه وه سالاوی له چوارده وری ده کرد.

به لنی وایه، لای کورپه له دایکبوون به واتای مردن دید. وه لی نیمه ده زانین که له دایکبوون خوشترین و باشترین شتیکه به سه رکورپه ی ناو سکی ته نگ و تاریکدا دید.

ئیمهش هاوشیوهی کورپهی ناو سکی دایکیکین، چاومان به دونیا هه لهینا و دونیامان خوشویست، زانینی پاستی ئهوهی پوژیک ئهم جیهانه به جیده هیلین، ترس ده خاته دلمانه و ه دلگران ده بین.

واته وهك كۆرپەيەكى لەدايك نەبوو، ئىنمەش لىه مىردن دەترسىين. نامانەويىت ئەم ژيانە بەجىنبهىلىن و دەخوازىن تا كۆتا بەردەوام بىن... وەلىي خودايىك كىه كۆرپ لىەناو سىكى تىەنگ و تىارىكى دايكىدا بەجىناھىلىت، ئىنمەش ھەتا ھەتايە لەم دونيايەدا ناھىلىتەوە. بەلكو كىچ دەكەين بى جىھانىكى زۆر خىرشتر و فراوانتر.

ههروهك چۆن دونيا له سكى دايك گهلنك فراوانتر و خۆشـتره، بـه پشتيوانى خودا ئهو بهههشتهى بۆى دهچـين لـه دونيـا زۆر خۆشـتر و بهرينتر دهبنيـــ.

به ڵێ مردن يان كۆچى دوايى بەو جۆرەيە.

ئايا ئيزرائيل باشه يان ..؟

ئایا که باسی فریشته دهکریّت هیچی خراب به خهیالتدا دیّت؟ ئایا قهت بووه به کهسیّکی خراپهکار بلیّیت: "دهلیّی فریشتهیت!"؟.

فریشته دهسته واژه یه که هه رگیز به کارنایه ت و ه ک ناوه آنناویک بن

كەسى بكوژ، تاوانبار، دز، خيانەتكار، بێبەزەيى، دڕندە و ترسناك!

به لام له وهسفی مندالایکی پوومهت سوور و جوانکیله دا ده لینن:
"ههر ده لین فریشته یه" و ماچیکیشی ده که ین.

بن کهسانیک که ههرگیز ههلی چاکهکاری لهدهست نادهن، دهستی یارمهتی بن کهوتووان دریّژ دهکهن و ههلیاندهسیّننهوه، نهسرینی چاو به نهسرینهکان دهسرنهوه، دلّی مندالآن خرّش دهکهن و کاری باشی دیکه دهکهن، وهسفی "فریشته" بهکاردههیّنین.

فریشته وشههکی گهلیك جوان و بهنرخه و له ههموو زمانه كانیشدا بهرامبهری ههیه!

بيّ شك ئيزرائيليش يهكيّكه له فريشتهكان!

هاوشنوهی فریشتهی سرووش "جبریل" ئهمیش فریشته یه که.

هاوشنوه ی میکایل که به فهرمانی خودا به هاران باخ و باخات و دوّل و کنو و ده شدت و دهر یه کپارچه به به رگی گول و گولزار و سهوزه و میوه و ده غل و دان داده پوشنت، ئیزرائیلیش فریشته یه که.

هاوشیوهی ئیسرافیل که له روزی دواییدا ههوالی زیندووبوونهوه دهداته یهك به یهكی بوونهوهران، ئیزرائیلیش فریشتهیه که.

وهك ئه و فریشتانه ی له کاتی خه و دا خزیان پیشانی مندالآن ده ده ن و به زهرده خه نه ی سه ر لیویان دلخ رشیان ده که ن ئیزرائیلیش فریشته یه که .

هاوشیوهی ئه و فریشتانه ی دلوپه کانی باران و کلوی به فر ده هیننه سه ر زهوی، ئیزرائیلیش فریشته یه که .

ریّك وهك نه و فریشتانه ی بالنده کان فیدی گورانی و تن ده که ن، هاوده می میرووله ده که ن، ریّگه نیشانی مییش ههنگ ده ده ن، ده چرپینن به گویچکه ی مانگادا و فه رمانی پیده که ن "نارام به با نه و کیژوله یه گوانت بدوشیت و ههندیک شیر ببات"، نیررائیلیش فریشته یه که .

به لام ئه و ئه رکهی بهم سپیراوه ئه وانه نین که باسمان کردن. به لکی ئیزرائیل، فریشتهی گیانکیشانه،

ئەو فریشتەپەپە كە ھەموو كەستىك لەكى تايى ژیانى ئەم دونیايەدا دەببینیت.

ئیزرائیل فریشته یه و فریشته ش مانای چاکه، جوانی، بینگهردی و راستی ده به خشینت.

ترسانمان له ئیزرائیل تارادهیهك بههزی ئهوهوهیه كهسانیکی نهفام بهبی زانیاریی و بهئارهزووی خزیان وینای نهشیاو بن فریشته و پینهمهدران و تهنانهت خوداش دهكهن.

ئەران ویننهی ئیزرائیل بەم شنیوەیە دەكیشن: ئیسكە پەیكەریکی مەزن و سەرتاپا رەش پۆش، داسىیکی تیاژی بەدەسىتەوەيە،

رووخساریکی زوّر ترسناك و توّقیّنهری ههیه و بهم شیّوهیه دیّت بیّ گیانکیّشانی مروّهٔ،

به لام بنگومان شهو وینه ترسناکه ی له فیلمی ترسناك و کاریکاتیردا نیشان دهدریت، دوور و نزیك هیچ پهیوهندییه کی نییه به ثیزرائیله وه که یه کیکه له چوار فریشته مهزن و نزیکه کانی خودای گهوره.

خل کهسیکیش نهبووه دوای ئهوهی بینیبیتی دانیشیت وینهکهی بکیشیت و پیشانی ئهوانی دیکهی بدات.

فریشته ی گیانکیشان (حه نرهتی ئیزرائیل) دوو پووی جیاوازی ههیه...

دوو رووی جیاوازی ئیزرائیل...

رووخساره جوان و شیرینه که ی ئیزرائیل (سه لامی خودای له سه ربیت)، ته نیا له به رامبه ربه بده باشه کانی خودا ده رده که ویّت. نه وانه ی بروایان به خودای تاقانه و پیخه مبه ران هه یه، کاری چاکه ده که ن هه ولّیانداوه زیان به وانی تر نه گه یه ن و ته نانه ت پی به میرووله یه کدا نه نیّن، نه گه رکترمه له گوناهی کی بچووك یان گه وره شیان کردبیّت پاشان په شیمان بوونه ته و و تربه یان کردووه، له دوا ساته کانی پاشان په شیمان بوونه ته و و تربه یان کردووه، له دوا ساته کانی ژیانیاندا رووی جوانی حه زره تی ئیزرائیل ده بینن.

وات فریشته گیانکیشان به جنره دهچییته لایان و دهلیّت: "ئیدی ئهرکی سهرشانت لهم دونیایه دا کرتایی پیّهات. وهره با بتبهم بر به ههشتی ههتاهه تایی، چیتر رووبه رووی ناره حهتی ژیان نابیته وه".

وهك پێغهمبهرى ئازيز ﷺ ئاماژهى بۆ دەكات كه هێندهى ئاسانيى دەرهێنانى تاله مول له رۆنەكەرە، گيانى له جەستەى شەكەتى دەستى نەخۆشيەكانى ئەم ژيانە دەكێشرێت.

به لام بنگومان فریشتهی گیانکنشهر روویهکی دیکهشی ههیه، ئهم رووخسارهیان رووخساره ترسناکهکهی ئهوه،

دەلىن ئىبراھىم پىغەمبەر (سەلامى خواى لى بىت) ويستويەتى ئەم پووەى ئىزرائىل ببىنىت، پىي وتووە:

"خوتم يئ نيشان بده، بزانم!".

"تق ناتوانیت خوّت لهبهردهم ئه و رووخساره ی مندا رابگریت".

به لام لهسه ر پیداگریی حه زره تی نیبراهیم (سه لامی خوای له سه ر بیت)، فریشته ی گیانکیشان رووخساری ترسناکی خوی نیشان داوه.

ئیبراهیم پیّغهمبهر(سهلامی خوای لهسهر بیّت) کاتیّك فریّدرایه ناو ئاگرهکهشهوه نهترسا، وهلیّ به بینینی رووخساری ترسناکی ئیزرائیل هیّنده ترسا که له هرّش خرّی چوو.

ئهم رووخساره ترسناکهی فریشتهی گیانکیشان -خودا بهدووری بگریّت لیّمان- تهنیا بق نهو کهسانه دهردهکهویّت که بوونی خودا

رهتدهکهنه و بروایان به میهرهبانی و سوّزی ههمیشه یی نه و نبیه، بروایان به پیّغهمبه ران و کتیبه ئاسمانیه کان نبیه و درایه تیان ده کهن، سته م ده کهن و خویّنی بیّتاوان ده ریّیرن، ده ستدریّری ده که نه سه رماف و مال و مولّك و پیروّزییه کانی نه وانی تر، مالی هه تیو ده خون، له به رمه رامی ناپاکانه ی خویان تووی دوویه ره کی و نازاوه له نیّوان خه لگیدا ده چیّنن.

چونکه خوای بالادهست چاوپۆشی له ستهمی ئهوان ناکات و نادادگهری لهگهل ستهملیکراودا ناکات!

ثیدی به م جوّره ئیزرائیل نه به پووخساره ئاساییه جوانه که خوّی، به نکو به پووخساری ترسناکه وه ده چیّته لای سته مکاران و گیانیان ده کیشیت. ئهوکات ئیدی که سه که ده زانیّت پوّری لیّپرسینه وه و وه رگرتنی سزای تاوانه کانی هاتووه، چیتر گریان و ناله و هاوار له سته ملیّکراوه وه ده گوازریّت و و ده بیّت به به بسی سته مکار، هه رودها بی هه تاهه تایه نه وان ده نالیّن و سته ملیّکراوانیش پیّده که نن.

ئيزرائيل، هاورێيهكي متمانهپێكراو

ئومید دهکهین خوای بهخشنده بمانخانه ریزی ئهو کهسانهی رووخساری ترسناکی ئیزرائیل نابیته بهشیان.

چونکه له کوتایی شهم ژیانهدا، ریبوارییه کی دوورودریژ چاوه روانمان ده کات، له و ریبوارییه دا هاورییه کی متمانه پیکراومان پیویسته.

فریشته ی ئیزرائیل له و هاودهمه متمانه پیکراوانه، پوهمان لهنیوان باله نوورانیه کانی نهودا یاریزراو دهبیت.

ئهم دیمهنه له وکاته ده چیّت که کوّرپه له سکی تهنگ و تاریکی دایکدا هه ست به وپه پی بیّچاره یی ده کات و لهناکاو خوّی لهنیّوان هه ردوو ده ستی مامانیّکی شاره زا و به سوّردا ده بینیّته و ه

ئەمەش يەكۆكى دىكەيە لە وۆكچۈۈدەكانى مردن و لەدايكبوون.

ئه و فریشته ی متمانه پیکراوی خودای تاقانه یه و دیت پاسه رمان بی پاده ستکردنه و هی مهزنترین و به نرخترین ئه مانه تکه شهویش پی حمانه .

وهك پیچانهوهی كۆرپ به قوماشیکی ئاوریشمی نهرم تاكو جهستهی ئازار نهدات لهلایهن مامانهوه، ئهویش گیانمان دهپیچیتهوه و دهیبات بی نیشتیمانی ههمیشهییمان -بهههشت- و ئهو جیهانه دلرفینه ی چاوه روانمان ده كات.

بۆیــه ئێمــهی بـــروادار و موســوڵمان پێویســته هاوشـــێوهی فریشتهکانی دیکه ئیزرائیلمان خۆشبوێت و رێزی لێ بگرین.

جەند دانە ئىزرائىل ھەيە؟

پۆژانه لهسهر زهوی ههزاران مرۆق دهمرن، ئهمه لهلایهك، لهلایهكی دیكهوه ههزاران و ملیزنان بهدیهیننراو و گیانهوهری دیكهش مالناوایی له ژیان دهكهن.

فیلی دارستان، شیری ناو بیشه، زیبرا و که له کیوی... گیانله به ره ناوییه کانی ناو ده ریا و زهریا کان... بالنده ی سه ر په لی دره خته کان... دووپشکی بیابان... پهنگوینی قوتبه کان... میش ههنگه کان... نه و کرمانه ی ده بن به ژیر پیوه، میرووله کان، سیسر که کان...

ههروهها ئيوارهيهكي فينكي مانگي ئهيلول، سيستركيك پاش

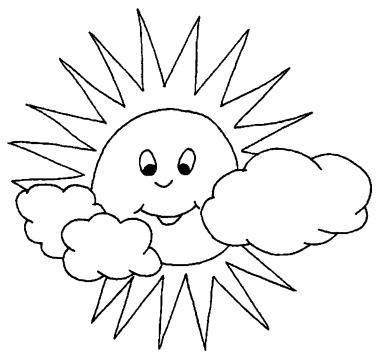

گــــۆرانى وتنێكـــى زۆر بەســـەر پــــەلى دارھەرمێيــــەكى پــــىرەوە مرداردەبنتەوە...

ئهگهر ئیزرائیل گیانی تهواوی بوونهوهران دهکیشیت - تی ههر واز له گیانلهبهرانیش بینه، ئهم ههموو مروّقه له جیهاندا له ههمان کاتدا دهمرن - ئیتر فریشتهی گیانکیشان چوّن به تهنیا خوّی پیّرادهگات؟

فریشته بوونهوه ریّکه له پووناکی به دیهیّنراوه . له به رئه و هاوشیّن و خویّن و نیّسقان هاوشیّن هی نسه به وهی له گوشت و خویّن و نیّسقان پیّکهاتوون، پهیوهست نییه به وهی له کاتیّکدا ته نیا له یه ک شویّن بیّت . لهیه کاتیدا ده توانیّت له چهند شویّنی جیاوازبیّت . نیّستا نموونه یه کت بق ده هیّنمه وه :

له کاتیکدا تیشکی خور گوی زهوی پووناك ده کاته وه، هاو کات ئه ستیره و هه ساره کانی دیکه ش پووناك ده کاته وه.

تیشکی خوّر به گهرمی و پووناکیه که یه وه له سه ر په په ملیونان گول ده رده که ویّت و له بیلبیله ی چیاوی هه موو گیانه و هره کاندا ده بریسکیته و ه

واته بوونی له جێگایهك نابێته بهربهست لهبهردهم بوونی له جێگایهکی دیکه.

ههم دهریا و زهریاکان پووناك دهکاتهوه، ههم چیا و دوّله کان... به پووناکیه کهی ههم میرووه کان دهبینن ههم مندالآن... لمی کهنار دهریاکان گهرم دهکات و پشتی خهباتکاریکیش داخ دهکات.

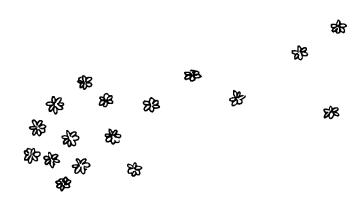
خۆر تەواو نوور نىيە، بەلكو نيوەى ماددە و نيوەى رووناكى (نيوور)ە، ئەگەر خۆرنىك بىزى بكرينت بەم شىپوەيە بكات، ئەدى فريشتەيەك كە يەكپارچە نوورە ناتوانينت لەھەمان كاتدا لە چەند شويننيكى جياواز بيت؟ بېگومان بەلىن!

ئهم سهردهمهی ئیستا زور لهباره بن تیگهیشتن له گونجاویی بوونی فرهشوین لهههمان کاتدا، چونکه ئیستا ئامیری وهك تهلهفزیون ههیه: لهههمان کاتدا مروّق دهتوانریّت له ملیوّنان شویّنی جیاواز ببینریّت. ئهگهر پیّنج سهد سال لهمهویهر کهسیّك بیوتایه: "پوژیّك دیّت، سهروّکی ولات له کوشکهکهیهوه قسهدهکات و ملیوّنان مروّقیش له مالهکانی خویانهوه گویّبیستی دهبن"، ئهوا تهنیا به گهمژهو بی ئهقل له مالهکانی خویانهوه گویّبیستی دهبن"، ئهوا تهنیا به گهمژهو بی ئهقل له قهلهم دهدرا، بهلام دهبینین بی شهمروّ چهند شهتیکی

وا هەست دەكەم ئەم دوو نموونەيە يارمەتىدەرن بق تۆگەيشتن لە بوونى فريشتە ئىزرائىلى لە نوور دروستكراو لە چەند شوينى جياواز لەھەمان كاتدا. به لام شتيك ههيه نابيت بيرمان بجيّت:

هەندىك لە زانايانى ئىسلام لەبەر رۆشنايى تىپوانىنمان بى ئايەت و فەرموودەكان، پىيان وايە خوداى تاقانىە ئەركى بە ژمارەيىەكى زۆر فريشتە سىاردووە بى گيانكىشان و ئىزرائىلىش سەركردەى ئەوانە.

بینگرمان راستی ته واوی هه موو شتیك خودای به دیهینه ری مروق و فریشته کان ده بیزانیت...

ئايا كه مردين ئيدي جيمان بهسهر ديّت؟

دهزانم سهرت له وه لامی نهم پرسیاره سوردهمیننیت، وهلی گهر به باشی گویم بق هه لخه یت نه وسا تیده گه یت من راست بووم...

کاتنے مردین هیچیمان بهسهر نایهت! ههروه خومیان دهمینینهوه، نهوهی که پوودهدات بهسهر جهستهماندا دیت. نهمه لهکاتیکدا نهو شتهی به پاستی نیمه ی کردووه به نیمه، جهستهمان نییه.

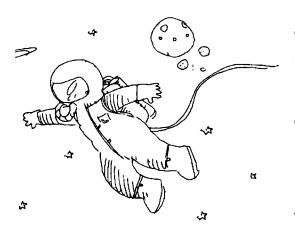
دهزانم، نیشانهی پرسیار له میشکتدا گهورهتربوو، ئیستا نموونهیه کت بر باس ده کهم، کهیفت پی دیّت و تیشده گهیت من مهبهستم چی بووه.

ئايا تۆ قەت ئەستۆرەرانت بىنيوە؟

قەت ئەسىتىرەوانت لەنزىكىەوە ئىەبىنىوە بىەلام لىە فىلمىدا زۆر بىنىوتە،

كيشه نييه، ئەمەندەش ھەر باشە!

ئەستىرەوانە گەرۆكەكان كاتىك دەچىن بىق بۆشىايى ئاسمان جلوبەرگىكى تايبەتى لەبەردەكمەن، چونكە ھەلومەرجى بۆشايى ئاسمان لەبارنىيە بى پىاسەكردن بە كراس و پانتىلىكەوە،

ئەو جلە قورس و زەبەلاحە دادەكەنن.

باشه من پرسیاریّکت لیّ دهکهم: کاتیّك هاتهوه سهر زهوی و پرّشاکی برّشایی ئاسمانی داکهند، ههر ئهستیّرهوانه یان نا؟

بێگومان ههر ئهستێرهوانه!

واته بهبیّ نهو جلوبهرگه نهستیرهوان ههر نهستیرهوانه، وانییه؟ بیّگومان!

ئەدى جلوبەرگەكە؟ جلوبەرگەكە ئەستىرەوانە؟

نه خیر، نه و ته نیا پوشاکیکه و به س، ده زانم پوشاکیکی زور جوان و تایبه ته، به لام دواجار پوشاکیکی بیگیان و پوهه، تا که سیکیش له به ری نه کات، هه ر به و شیوه به ده مینیته وه.

ئېستا له روانگهي ئهم نموونه په وه، سهيري جهستهي خوّت بكه.

خودای تاقانه و مهزن، سهرهتا له جیهانی روّحدا گیانی (روّح)ی مروّقی بهدیهیّنا.

کاتیک هاتینه جیهانی دونیاوه، پیویستمان به پوشینی بهرگیکی تایبهت بهم جیهانه ههبوو. نیدی له سکی دایکماندا جلوبهرگیکی تایبهت به نیرهمان بی دورا.

ئەم بەرگە دەستى ھەبور بىز گىرتن، قاچى ھەبور بىل رۆيشىتن، چارى ھەبور بىل سىتىن، لىروتى ھەبور بىل بىلىنىڭ ئالىرىن.

راسته ئیمه بهم جلوبه رگه زور تایبه ته وه هاتینه دونیاوه، وهلی نیمه نه و جلوبه رگه نین. هاوشیوهی نهستیره وان و پوشاکه کهی، جهسته و گیانی نیمه ی مروقیش دوو شتی ته واو جیاوازن.

ههر که ژیانی دونیا کرتایی پی هات، ئه وکات ئیمه دریده به ژیانی جیهانی روّح دهده ین.

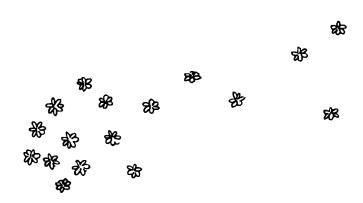
پۆشاكە تايبەتيەكەى دونيا لەبەرمان دادەكەندريّت، چونكە ئەو جيھانەى بۆى دەچين پيريستى چى نييه، كتومت وەك داكەندنى پۆشاكى بۆشايى ئاسمان لەلاى ئەستىرەگەرىكەوە كاتىك دەگەرىتەرە سەر زەوى و يىويستى يىي نامىنىية.

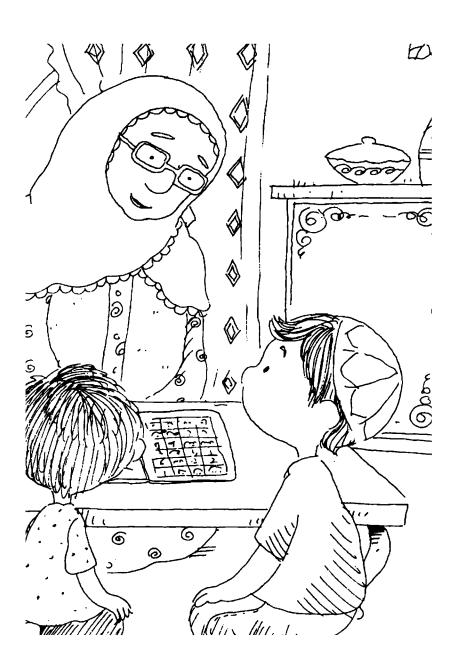
جهستهمان بهجیده هیلاین و روّحمان به رهو جیهانیکی دیکه ده چیت، که (جیهانی گور)ه...

ههروهك چۆن كاتيك له جيهانى رۆحهوه هاتينه دونيا، نـ مانگ له سـكى دايكماندا چاوه روانمان كرد، هـهر بـهو جـ قرهش كاتيك لـه دونيـاوه دهچـينه بـهرزه خ لـه جيهـانى گـ قردا ماوهيـه ك چـاوه روان دهكهين...

گزریش وهك سكی دایك ویستگهیهكه، هوّلیّكی چاوهروانییه... خودایهك كه له سكی دایكدا ئیّمهی بهتهنیا جیّنههیّشت، بیّگومان له گزریشدا تهنیامان ناخات. چونکه زاتی نهو خودای جیهانیانه، خودای جیهانی بهرزهخ و دونیا و قهبر و بهههشتیشه.

به ليّ، ئەمىه ش يەكيّكى دىكەيىه لىه ويّكچوونه كانى مىردن و لەدايكبوون،

جيهاني گۆر، شوێنێکي چۆنه؟

کاتیّك له تهمهنی ئیّستای تـقدا بـووم، لـه گهرهکهکهماندا خـاتوو ماموّستایه کی زوّر بهسـوّز و دینپـهروهر بـهناوی (پـووره مـروهت)هوه ههبوو. دایکم تکای لیّکردبوو وانهی قورئان به من و براکهم بلّیتهوه.

"مامۆستا ئەمە چەند پشووى ھاوین تێپـەرى، منداڵـەكان ھێشـتا وانەى قورئانيان نەخوێندووە؟".

"به يشتيواني خودا ئهمسال دهيخوينين".

"خوا ياربي، خوا ياربيّ".

"به لام خل من تهنيا فيرى خويندنهوهى قورئانيان ناكهم...".

"ئەدى چى تريشيان فێردەكەيت؟".

"لهههمان كاتدا زانياريي ئايينيشيان پي دهٽيم".

"مامۆستا، خودا ليّت رازي بيّت".

"خودا له ههموومان ړازی بێت".

پاش ئەم گفترگۆيە ئىدى ھەمور بەيانىيەك لەگەل براكەمدا بە نامىلكەى "ئەلف بىق" مكەرە بەرەر مالى "مروەت خان" دەچروين.

سهرهتا وانهی قورئانمان دهخویند، پاشان ماموّستا پهرهیهکی له روّرهیده کردهوه و فهرمووده و نهو پهنده ئایینییهی لهسهری نووسرابوو بوّمانی دهخویندهوه.

دواتر بەپئى توانا زانيارىي دىنى پى دەوتىنەرە.

نای چهند خانمیکی باش و میهرهبان بوو! خودا ههردوو دونیای پریکات له نوور.

رۆژێكىان وانەى قورئان و پەنىدى رۆژمێرەكە كۆتايى پێهات. ئێمەش خواخوامان بوو ھەرچى زووە دەرس تەواو ببێت و بچىنە كۆلان بۆ گەمەكردن، وەلى مامۆستا وتى: "با ئەمرۆ باسى جيهانى گۆر بكەين...".

دەستەواژەى "گۆر" گەلىك سەرىجى راكىشاين.

پووره مروهت دهستی کرد به قسهکردن سهرهتا زوّر لهسهرخوّ و گفتشیرینانه باسی دهکرد، لهیر جوّش و خروّشیک گرتی.

مامۆستا مروهت بیری چووبوو بۆ دوو مندال دهدویّت نهك ژنانی بیکاری گهرهك!

"پۆلەكانم! دواتر فریشتە بەك دیّت ناو گۆپەكەمان، كوتەكیّكى دركاوى بییه و دەپكیشیت بەسەرماندا...".

که باسی کرته کی کرد بارود قخی گنوپا، نیمه ش زور پیکه نینمان پیده هات و ده ستمان گرتبو و به ئه ژنوی یه کترییه و متاکو زور له خومان بکه ین پینه که نین نه ویش به و په پی گرنگییه و مه رده و اِم بوو.

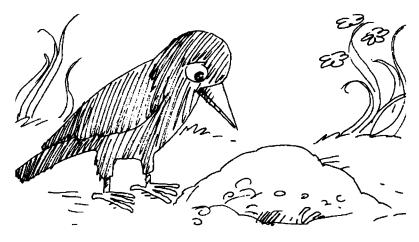
وانه که ته واوبوو و هه رچزنیک بیت خومان گهیانده کولان. که نه ختیک درورکه و تینه و دلنیابووین له وهی ماموستا نایبیستیت، که و تینه قاقا لیدان و پیکه نین.

چهند روّژیک بهرده وام لاسایی شهومان دهکرده وه، جاریک من و جاریک من بر میزیتی کوته که که ی دهستی ده کیشیت به سه رماندا و ده لیّت: ده ی بی ناخی زهوی." نیدی شهمه بووبووه سه رچاوه ی پیّکه نین بیّمان.

ههرچهنده زوّر پنی پندهکهنین وهلی بابهتی کوتهکه بووبووه خولیای سهرمان... بنشك ننمهش وهك ههرکهسنکی دیکه پوژنیك دهمرین و دهچینه قهبرهوه، نایا ههر دهبنت نهو کوتهکه بخوّین؟

هەرچەندە ئەو سەردەمە بىرۆكەيەكى ئەرتىلىم نەبور، بەلام پىيىم وابور ھەر دەبىت رىگە چارەيەك بى قوتاربورن بدۆزىنەرە.

به پای من یان ماموستا مروهت ناته واو باسی کرد یاخود لهبه رئه وهی به رده وام میشکمان لای چوونه کولان بوو ئیمه گویمان نه دابووه ته واوی و ته کانی ئه و. هه رچونیک بیت سالانی داهاتو گهلیک شت له باره ی جیهانی گوره وه فیربووم. چهندین زانیاری ئه و تو که ناخمی ئاسووده کرد.

ئايا بۆچى مردووەكان نابينين؟

پینه مبه ر باوکه شاده م (سه لامی خوای له سه ر بینت) دوو کوپی هه بوو. یه کینکیان ناوی هابیل و نه وی دیکه قابیل بوو. پرژیک هابیل و قابیل که وتنه ده مه قاله . له راستیدا قابیل ده مه قاله که ی دروستکرد، چونکه زوّر له براکه ی تووره بوو. کیشه ی نیرانیان هینده گه وره بوو تاکو گه یشته نه وه ی قابیل هابیلی کوشت. نه مه ش یه که م کوشتنی مروّق بوو له سه ر زه وی.

پاشان قابیل زور دلگران بور به کوشتنی هابیل و لهسهر تهرمه کهی دهستی کرد به رشتنی فرمیسکی پهشیمانی، نهمه ویرای نهوهی نهیدهزانی چی له جهستهی بیگیانی براکهی بکات!

له م نیوه نده دا چاوی به رووداویک که وت: نه ویش ناشتنی ته رمی قهله ره شیکی دیکه وه .

وتی: "باشتره منیش وهك ئهو قهله پهشه ته رمی براکه م بخه مه ژنر گله وه".

ئەمە پەندىك بور خوداى زانا نىشانى دا، ئەگەرنا قەلەرەش چىن بزانىت دەردى قابىل چىە و دەرمانى بى پەيدا بكات.

ثیدی له و روّژه وه ، مروّقی مردوو به خاك ده سپیردریّت ، خسّ دروستکردنیش هه رئه مه یه و ناشکراشه خودا جه سته ی نیّمه ی لهگل دروستکردووه . چی له وه دروستتره ، دوای ده رچوونی روّح ، جه سته ی له خاك دروستکراومان بخه نه ژیر خاکه وه ؟

جەستەمان لـ خاكـەوه هـاتووه باشـتر وايـه هـەر بچـيتەوه بـق باوەشى ئەو.

ئەرى رۆحمان چى بەسەردىت؟

جەسىتەمان لىه خاكەرەپ وەلى پۆحمان نا! خى لەبەرئەوەى كاتىك مرۆڭ دەمرىت رۆحى لە جەستەى جيادەبىتەرە، بۆيە رۆحەكەى لەگەل جەستەكەيدا ناخرىتە گۆرەرە.

ب کورتی کاتنے که دهمرین: جهستهمان دهخریت کوره و رؤحیشمان دهچیته جیهانی بهرزهخهوه.

جیهانی بهرزه خ لهم دونیایه ناچیت. ئیمه ته واو نازانین بارود و ناود دونیا هه روه ک چون به را له له دایکبوون نازانین دونیا چونه، هه رواش تاکو نه مرین زانیارییه کی ئه وتومان نابیت له سه رجیهانی به رزه خ.

به لام نیرده ی خودا بق رینموونی کردنی گرقی مرق پیغه مبهری الله مین بینه مین بینه مین باسی جیهانی گری مین بین کی دووین و هم رانیارییه کمان همه بیت له وه وه به .

له وه وه به .

له جيهاني گۆړ چې دهكهين؟

پینه مبه ری خوشه ویستمان بی اسی جیهانی گورمان بو ده کات و تیمان ده گهیه نیت مروق که ده مریت روحی جیاده بیته وه به ره و جیهانی گور ده چیت، له وی له لایه ن دوو فریشته وه پیشوازی لی ده کریت.

یه کیک لهم فریشتانه ناوی نه کیره و نه وی تریش مونکه ر.

نه کیر و مونکه رله سه ره تای ئه م جیهانه دا چه ند پرسیار یکمان لیده که ن. چه ند پرسیار یکی وه ها نیستا به لای تو ه زور ئاسانن.

[&]quot;خودات كێيه؟".

[&]quot;پێغهمبهرهکهت کێيه؟".

[&]quot;دينت كامه دينه؟".

وه ك دهبينيت: پرسيارى خوات كێيه، پێغهمبهرت كێيه، دينت كامه دينه، بـێ كهسێكى وهك تـێ كه شارهزاى دينهكهيهتى گهلێك ئاسانه.

کاتیک دوو فریشته ی نه رک پیسپیردراو وه لامی راست وه رده گرن، پینی که یف خوش ده بن و ده لین: "خو هه ر ده مانزانی وه لامی راست ده ده یته وه ". چونکه فریشته کان مروقی باوه رداریان خوشده ویت.

مرزقی باوه پدار به خودا و به پینه مبه و خوشه ویستی شهوان، ههمیشه درستی فریشته یه به پیچه وانه شهوه فریشته کانیش درستی شه و مرزفانه ن.

חל במן חל במן

کاتیک ده رکهوت دوستی فریشته کانین، ئیدی ههوالیکی دلخوشکه رو مژده یه کی خاوازه چاوه روانمان ده کات، نهم مژده یه له ههرچی مژده ی خوشی دونیا هه یه خوشتره.

ئەويش ئەوەيە: بەپشىتيوانى خودا لەناو گۆردا دوو فريشىتەى دۆستى نزيكمان نەكىر و مونكەر بە خەندەيەكى نوورانيەوە ھەوالى بەھەشتىبورىمان بى دەدەن.

ئیدی له و ساته و مناوگوری ته نگ و تارمان بق ده بینته کوشکیکی رازاوه به گول و گولزار و باخچه ی دلرفین. له وی تاکو روژی دوایی و لیپرسینه و ده رچه یه کمان بق ناوه لا ده کرینت تاکو لینوه ی ته ماشای کوشك و ته لار و رووباره کانی و چه ندین به خششی دیکه، که له خه یالماندا جیگه یان نابیته وه، بکه ین. به ویه ری دلخوشیه وه خه ویکی قوولمان لیده که ویت و خه ون به جوانییه سه رسوره ینه ره کانی به هه شته وه ده بینین.

بروانه، خودای به دیهینه ری گرؤی مرؤ و فریشته له قورشانی پیرؤزدا چؤن باسمان بز دهکات.

(بهراستی ئه کهسانهی و توویانه: پهروهردگاری ئیمه زاتی خوایه و، پاش ئه و دان پیانانهیان لهسه ر باوه په و قسهیان و فهرمانبه رداری کردنی خوا به ردهوام بوون، ئه وانه فریشته دینه خواره وه بن سه ریان و پنیان ئه نین: له هیچ مهترسن و خهفه تی هیچ مهخون و خوش مرده بن به و به مهشته ی لهسه رزمانی پیغه مبه ران گفتتان پی نه درا که بوتان نهبی. هه روا پنیان نه نیمه له ریانی دنیاو له قیامه تا د نستی نیوه ین) نصلت: ۳۰-۳۰.

ئەدى ئەوانەى وەلامى ھەلە دەدەنەوە چىيان بەسەر ديّت؟

به داخه وه هه ندی هه یه وه لامی هه له ده دانه و ه هه یه هه و همیه وه لامی بخ نادریته وه...

له سهر نهم زهوییه مرزف گهلیک ههن ویّرای سود وهرگرتن له ناز و نیعمه تی ناسمان و زهوی، خواردن و خواردنه وه، گهران و سهیران، وهلی بهرامبه ر به دیهیّنه ریان نه و په پی سپلهن.

سەركەشى دەكەن و نايانـەويّت بـاوەر بـەخوداى تاقانـە بهيّنن و گويّرايەلى فەرمانەكانى بن. نه رهچاوی ئایه ته کانی قورنان ده که نه فهرمووده کانی یخه مبهر.

به قهست کاری خراب دهکهن و لیّی باشگهر نابنهوه.

کاتیکیش وه که مهر مرزفیکی دیکه مهرگ بهرزکیان دهگریت و لهگوردا روویهرووی نهکیر و مونکهر دهبنهوه، ناتوانن وه لامی پرسیارهکان بدهنهوه.

بیشك وهك یهك نین ئهوانهی به راستی وه لام دهدهنه و ئهوانهی بی وه لامن.

دوو فریشته که به نهندازه ی درستایه تیان بر به نده باوه پرداره کان، دور منایسه تی بینساوه پر و نهیارانی نایینی خودا و پیغه مبه ره که شی ده که ن.

بهخيرهاتني ئهوان ناكريت...

مردهی بهههشتیان یی نادریت...

دەرچەى تەماشاكردنى باخچەكانى بەھەشتيان بق ئاوەلا ناكريت... دروستتر بلين، جيهانى گۆپ بىق باوەپدار چەند خىقش بىيت، بىق

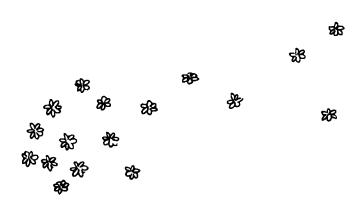
ئەوان ھێندە ناڕەھەتە و بەپێچەوانەشەوە...

خودایه! نیّمه بگیّریت لهوانه ی له گوردا نه کیر و مونکه ر دوستایه تیان ده کهن! یارمه تیمان بده یت باسانی وه لامی پرسیاره کانیان بده ینه وه!

شەرمەزارى لاى خۆت و ئەوانمان مەكە!

جیهانی گۆرمان بۆ بکەیتە دەرچەی رێگایەکی کورت و تـەخت بـۆ گەیشتن بە بەھەشتی بەرین.

خودایه، ئهم نزایانهمان بق ئه و هاوری و خقشه ویستانه شمان قبول بفه رموو که پیشتر کوچیان کردووه و ئیستا له گوردان... ئامین!

رِوْرُى دوايى "قيامەت" چۆن بەرپادەبيّت؟

کاتیّك دهمرین و ئهم دونیایه بهجیّدههیّلین، ژیانی دونیا ههر بهردهوام دهبیّت و رموتهکهی ناوهستیّت.

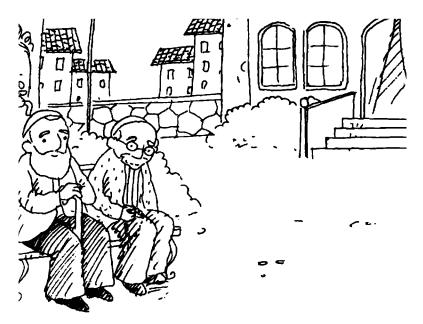
ههورهکانی ئاسمان دین و دهچن و وهرزهکان بهدوای به کتردا دین.

له وهرزی به هاردا پهلی درهخته کان چرق دهکه ن، بقن و به رامی گول و وهنه و هه ناسه ی نیرگز تیکه ل ده بن.

گوله گهنمه کان له ژیر تینی گه رمی هه تاوی هاویندا زه رد ده بن ... جو تیارانی گوند بن تاوی حه سانه وه له ژیر سیبه ری دره ختیکی خوار ناواییدا پالی لی ده ده نه وه .

میوه پیدهگات... سیّر، گیّلاس، تـووی سـوور و سـپی، هـهلّووژه و، هه نجیری ههنگوینی...

شەوان ئاسمان سايەقەيە و مانگ ھەڭدىت، ئەسىتىرەكان بەدەم مندالانى خەو لىزراوەوە بزە دەكەن...

چۆلەكەكان دەجريوينن و ھەنگەكان ھەنگوين دروست دەكەن... موسولمانان نويژ دەكەن و حافزەكان قورئان دەخويننەوه...

خه لکی به پیر و جوانهوه دهمینك پیش نوین چاوه پوانی بانگ دهکهن.

پیاوان دهچنه سهر کار و ژنان بهدهم گۆرانی وتنهوه پرچی دریّژی کچهکانیان شانه دهکهن.

واته ههرچهنده ئيمه كاتيك دهمرين دونيا بهجيده هيلين، به لام ژيان وهك خوى بهرده وام دهبيت.

به لام ئەمە تا سەر دريْژە ناكْيْشيْت.

چونکه دونیاش وهك ههر شتیکی دیکه کوتاییه کی ههیه، روزیک دیت ئهویش دهمریت. به مردنی دونیا دهوتریّت روزی دوایی واته قیامه ت.

رِوْژی دوایی چون دادیّت؟

مردنی دونیا پووداویکی ترسناکه، وهلی خوشحالی لهوهدایه که هیچ بهندهیه کی سهر راستی خودا نهو روژه نابینیت.

چونکه به رله پرودانی پۆژی دوایی، به فهرمانی خودا پۆصی تهواوی ئهوانهی باوه پدارن ئهگه رچی به ئهندازهی نووکه ده رزیه کیش ئیمان لهدلیاندا بیّت دهکیشریّت و تهنیا بیّباوه پان پوژی دواییان بهسه ردا دیّت.

پێغهمبهرمانﷺ له فهرموودهیهکدا دهفهرموێت: ئهو مرێِقه خراپهکارانهی قیامهتیان بهسهردا دێت و دهیبینن، تهنانهت لهوانهی سهردهمی نهفامی که کچهکانیان زینده بهچال دهکرد خراپترن.

باشترین سهرچاوه بن چنگخستنی زانیاری دهریارهی پهری دوایی، بریتیه له قورئانی پیروز و فهرموودهکانی پیغهمبهری دوایی، بریتیه له

به پنی فه رمووده کانی پنغه مبه ریش کاتنک فریشته "ئیسرافیل" فوو ده کات به (صوور)دا، قیامه ته فده ستنت.

ئی باشه (صوور) چیه؟

رپزژیکیان کهسیک هاته خزمه تی پیشه وامان و پرسی: "ئایا صوور چیه ؟". په یامبه ری مه زنیش ایس به شیوه یه وه لامی دایه وه: "که ره نایه که فووی پیدا ده کریت".

ئه وه نده ی لینی تیده گهیت صوور له سه ر شینوه ی شامیره مؤسیقییه فوولیکراوه کانه به لام پیویسته بلینین (صوور) به ته واوی چیزنه و چیزن ده نگیکی لیوه ده رده چینت ، نه مهیان نه زانراوه و زانیاریمان له باره یه وه نییه .

وهلی بیشکین لهوهی بوونی ههیه و به ناشکراش له قورتان و فهرموودهدا ناماژهی پیکراوه، ههروهها گرمانمان نییه لهوهی پیریدا دادیت فریشته یه کی پایهبهرز بهناوی (ئیسرافیل)هوه فووی پیدا دهکات و بانگی ههنسانی پیری دوایی دهدات بهگویی بوونه و دران و، چیا و تاشه بهردهکان و، ههساره و نهستیرهکاندا...

۲ – کەرەنا بۆرىيەكە كاتى فورى بىدا دەكرى دەنگىك دروست دەكات.

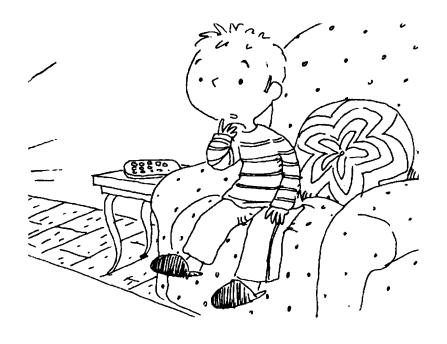
کاتیک فور کرا به (مدوور)دا و قیامه ههستا ئیدی دونیا به شیوهیه کی لیدید که ترسناکترین فیلمه سینه ماییه کانیش له چاویدا هیچ نین.

هه رکه شه و نایه تانه ی قورشان ده خوینینه وه که باسی پؤژی دوایی ده که ن شه نایه تیده گهین له گهوره یی چاکه ی نیشاننه دانی پوود اوه که له لایه ن خود اوه به به نده چاکه کاره کانی.

(پۆژى كە زەوى دىتە لەرزەو تەكان دان و چىاكانىش تۆز و لمى بلاوبووەوەن، كە ئەو پۆژەيش پۆژى قىامەتە،) المزمل: ١٤.

(که پۆژ پێچـرایهوه، واتـه هـهڵگیرا یـا تیشـکی نـهما و، کـه ئهسـتێرهکانیش لێـڵ بـوون و، کـه چـیاکان خرانـه پێ، وهك پهڵـه هـهورێ بـا بـه ئاسمانـا بیگێـپێ و، کـه وشـتری ئاوسـی نزیکـهزان بـهرهڵلا کـرا واتـه خاوهنهکـهی لهبـهر دهردی خـــــــــــــــــ نهیئهپهرژایـه سهری). التکریر: ۱–٤.

(کاتیٰ که ناسمان درزی برد و، کاتیٰ که نهستیْرهکان پرژوبلاو بوونهوه و، کاتیٰ که دهریاکان هه نقونیْنران و ههموو بوون به یهك دهریا و، کاتیٰ که گوْرهکان ژیْرهوژوور کران، ههموو کهسیٰ نهزانیٰ چ کاریّکی چاك یا خراپی بو خوّی پیش خستووه و له پیش مردنیا کردوویه و چ کاریّکی نهکردووه). الأنفطار: ۱-۰.

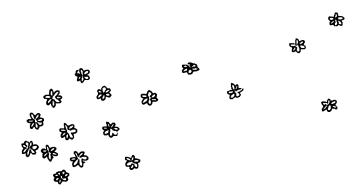
ئایا کهی روزی دوایی دیّت؟

دهربارهی نهم پرسیاره بهتایبهتی لهم چهند سالهی دواییدا قسه و قسه لوّك زیادی كردووه. بیّگومان تویش بیستوتن. بهجوریّك ههندیّك كهس وا خوّیان نیشان دهدهن كه بهتهواوی بهرواری قیامهت دهزانن! كهسانیّكیش نهمهیان به ههل زانی و هاتن لهو روانگهیهوه پهرتووكیان نووسی و فیلمیان بهرههم هیّنا، پارهیه كی باشیشیان قازانج كرد. وهلیّ راسترین وه لام نهمهیه: تهنیا خودای زانا و تاقانه دهزانیّت كهی روایی دیّت.

(بنگومان ههر خوا خوی ئهزانی کهی پوژی قیامه دی). لقمان: ۳٤.

خـــق لــه کاتی خقیشــیدا هـــاوه لآن پرســیاری رقتی دواییـــان لــه پیهه مبـهرمان الله کردبــوو. وهلــی خــودای زانــا و حــه کیم له ریگـه ی پیهه مبه ره وه رقته که یاندووه.

(ئەى پىغەمبەر! لە بارەى قيامەتەوە لىت ئەپرسىن: كەى دىق دائەمەزرىخ؟ تۆ لەچ پايەيەكداى تا بزانى قيامەت كەى ئەبى كەى ئابىخ؟ سەرەنجامى ئەم باسە بۆ لاى خوا خۆى ئەگەرىتەوە و ئەو پىلى ئەزانى. تۆ تەنھا ترسىنەرىكى بۆ ھەركەسى لە ھاتنى قيامەت بترسىن تا خۆى بۆ ئامادە بكا بە گوى رايەل كردن بۆ فەرمانەكانى خوا.) النازعات: ٢٢-٤٥.

ئايا لەدواى مردن چۆن زيندوو دەبينەوە؟

په په په از له په رټووکی مه زنی زه وی به تیپ و وشه و دهسته واژه نه خشینه کانی ناویه وه وه لامی نه وانه ده داته وه که ده پرسن: "نایا دوای مردن چون زیندوو ده بینه وه ؟" و ده لیّت: "نا بهم شیّوه یه زیندوو ده بنه وه ".

اهاوشنوهی زیندووبوونه وهی پهلی وشك هه نگه راوه ی دره خت به گه لاو گول و به ره كانه وه له و هرزی به هاردا...

وهك ئه و تزوه مردووه ی نوقمی خاك دهبیّت، پاشان گول ده کات و دهبیّت گهنم و، كاله و شهورتی و زهرده خهنه به پرووی دونیا ده كات...

بهویّنهی دهرچوونی پهپووله له قوٚزاخهکهی، خودای بالادهست نیّمهی مروّقیش زیندوو دهکاتهوه!"

له سهردهمی خوشگوزهرانیدا یهکیک له هاوه لان له پیغهمبهری نازداری ﷺ پرسی: "تهی پیغهمبهری خودا، تیمه دوای مردن چون زیندوو دهبینهوه؟ تایا نموونه یه ک زیندوو بوونه و ههیه؟

سەردارمان ﷺ له وەلامدا وتى:

"ئایا قەت نەتبىنىوە ئەو دۆلەى قەومەكەتى لى دەۋى سەرەتا پووتەن و وشك بۆوبىت و پاشان يەكپارچە سەوز بووبىت؟".

"بهڵێ ديومه!".

•••

وهرزي بههار ليوان ليوه له نموونهي زيندووبوونهوه،

وه ره با پیکه وه ژیریی و دلمان لهگه ل خومان ببه ین و لهم وه رزی به ماره دا گه شتیک به ناو زهوی دووباره زیندووبوونه و هدا بکه ین.

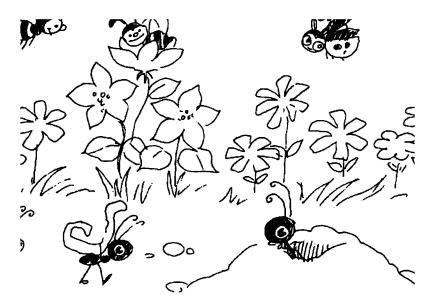
با بروّین بو ناو رهز و باخ و بیّستان و دوّل و نشیّوی سهوز پـوّش و بوّ ناو باخچه ی گولان.

با دەست لە خاكى سەرلەنوى زىندور ، ونەوە بدەين.

با تهماشای ئهم ههموو جوانییه بکهین که تاکو پیش چهند ههفته یه کیش مردوو و بیگیان و یووکاوه بوون.

با لهسه ر چیمهنی فه رش ناسای بونخوش راکشین و گوی بو دهنگی ناوازه ی جوره ها میرووی سه ر په لی دره خته کان رادیرین.

با بكەوينە شوين رەوتى خالخالۆكە گچكەكان.

چاو له کاروانی میروولهکان بکهین، بنواپینه کار و خهباتی بیوچانی میشههنگهکان و تهماشای دیمهنی سهرسوپهیننی تهنینهوهی توری جالجالؤکهیه کبین...

با وشكبوونهوهى بالى ناسكى پهپووله تازه دەرچووهكان لـهژير تيشكى خۆردا بېينېن.

بۆنى گولەباخ و ننرگز و پیمانه و گوله بهیبون بکهین و ناخمان ئەنسوناوى بکهین.

با دروباره و سیباره بهدهم خویندنه وهی نایه ته کانی قورثانی پیروزه وه ته ماشای زیندووبوونه وهی پیهای میردوو و لقی وشك هه نگه راوی دره خته کان بکه ین و گوی بی دهنگ و سه دای د نرفینی

بالنده و میرووهکان هه لخه ین که به دریزایی رستان بیبه ش بووین لیی و له زیندووبوونه و ی به هاری پاش دواهه مین روزی رستان تیبفکریین:

(جا بروانه بن نیشانه و قازانجی رهحمهتی خوا چنن زهوی به به بارانه زیندوو نهکاتهوه و پاشان وشك بوونهوه و مردنی به الله به خوایه کهوا زهوی به وجنره زیندوو نهکاتهوه، نه خوایه که مردووان زیندوو نهکاتهوه و، نهو خوایه دهسه لاتی بهسه ههموو شتیکا نهشکی الروم: ۰۰.

ئەمە يەكەم زيندووبوونەوەمان نىيە!

تق تەمەنت دە سالە، وانىيە؟

پرسیاریّك: باشه بهر له دوازده سال له کوی بوویت؟ ئابا نه بوو بوویت؟

به رای من هه بوویت، به لام خوّت بیرت نایه ت، هه بوویت وه لی نه بهم شیوه یه ی نیستا.

ههریسه ک لسه نسه تقم و پسرقتین و فیتامینانسه ی جه سسته تیان پیکهیناوه، له ژماره یه کی بیشومار شوینی جیاجیا بوون.

ههندیکیان له تـویکلی سـیویکدا، ههندی له قاشـه پرتهقالیکدا، ژمارهیهك له دهنکه زهیتوونیکدا و ههندیکی دیکه لـه گوله گهنمیکدا بوون.

چەند ماددەيەك لە ھۆلكەى مريشكۆكدا و چەندى دىكە لەناو مريشكەكە خۆيدا.

بیبهری توون، شانهی ههنگ و همهنگوین، بگره شیلهی شهو گولانهی ههنگ دهیانمیژیت و پاشان ههنگوینی لی دروست دهکات، چهند سهرچاوه عهمباریکی پیکهاتهکانی جهستهی توبوون.

به شیکی له ناو هه وادا ده فری و به شیکی دیکه ی لهگه ل دلوّیه ی باراندا ده رژایه سه ر زهوی.

بهم جوّره، دوازده سال پیش ئیستا گهردیله کانی له شت له کیمه لیّکی زور و زهبه ند و شوینی جیاواز و نامودا بوون.

دوات به شینکیان له جه سته ی باوکتدا و به شینکی دیکه له جه سته ی دایکندا کریوونه وه ،

دەرئەنجامى كارلىك و پالفتەكردنى ھەموو ئەو پرۆتىن و قىتامىن و چەوريانەى جەستەى دايكت ھىلكە دروست بوو و لە جەستەى باوكىشتدا سېيرم. بى پىكھىنانى ئەم دووانە، لە چەندەھا شىوىنى دونياوە ملياران گەردىلەى جياواز كۆبوونەوە.

خانه سهرهتاییهکان، دوو کهرت بوون، دابه شبوون و زیادیان کرد، شیّوهیان گزرا.

به فه رمان و مۆلەتى په روه ردگار، هه ندیکیان بوونه چاو، هه ندیک به زمان و لووت... دلن، گورچیله، دهست و پین، قول و ته ندامه کانی دیکه.

تا کاتی له دایکبوونیشت پروتین و کانزا و چهوری و قیتامین به رده وام له شوینی جیاوازه وه ده هاتنه له شی دایه وه و خرده بوونه و متاکی جهسته ی تق دروست بکه ن.

مهندیک له شوکولات و نهستهله په کهوه، ههندیک له دهنکه گیلاسیکه وه، ههندیکی دیکه له یارچه شیرینییه که وه ده هاتن.

پاشان لهدایك بوویت. گریان و نووکه نووکی کاتی لهدایکبوونت دلی دایه و بابه ی پرکرد له خوشی و شادی.

ب تێپهرینی کات گهورهبوویت.. رێڗێۣڬ له رێڗٛان مردیت و ماڵئاواییت له دونیا کرد، ئیدی ئهوکات جهستهت تێکهڵی گڵ بوو.

گهرد و گهردیله و نیترون و پروتونهکانی جهسته دووباره دهچن بو چهندین شوینی جیاوازی پیشبینی نهکراو.

ههندیک دهچینته قهدی درهختیکهوه، ههندیکی تر پهشهبا لهگهلا ختری دهیبات و دهروات.

كهلو كاميان ئاسانتره؟

ئایا جیبه جیکردنی کاریک بن یه که مجار ئاسانتره یان بن جاری دوه م؟

بن نموونه: مامنستا داوای نووسینی دارشتنی لی کردن. تنش له دهستت دهرچوو ناوت رشت به سهر په ده دارشتنه که دا. نایا دووباره نووسینه وه ی دارشتنه که هینده ی یه که مجاری قورس ده بینت بنرت؟

بێڰرمان نهخێر!

چونکه رسته نووسراوهکانت کهم تا زوّر وهبیردیّتهوه و دووباره نووسینهوهی ههمان نهو دهستهواژانهی پیشتر نووسیبونت، ناسانتر دهبیّت و هیّندهی یهکهمجار قورس نابیّت.

نیگارکیشینکیش تابلزیه دروست بکات، له پروداویکدا تابلزکه ی بسووتیت و لهناویجیت گهر وینه کیشه که بلیّت: "من دوویاره تابلزکه

دەكىنشىمەرە" تىق ناتوانىيت بىلىيىت: "ئەدى چىقن! چىقى دەتوانىيت دوويارە دروستى بكەيتەرە؟ تازە ئەو بور بە خۆلەمىنش و با بردى".. چونكە ئەگەر يەكەمجار توانىيىتى بىكىنشىت ئەوا جارى دووەم زۆر ئاسانتر دەتوانىت بىكىنشىتەرە!

خودای بالادهست سهره تا تنی له نهبوونه وه هیناوه ته بوون، گهردیله کانی ههریه ک له شاو، ههوا، خنول، پووه و ههر گیاندار و بیگیانیکی دیکه خواردبیتمان کنی کرده وه و هینایه وه یه ک.

بیشك نابیت بیرمان بچیت، دهسته واژه ی قورس و ئاسان بی خودا بوونی نییه، وهلی له پیناو باشتر تیگه یشتن له زیندووبوونه وه ی دوای مردن ده توانین بلینین: "خودایه ك که له نه بوونه وه تی هیناوه ته بوون، بیگومان گهر ویستی هه بیت ده توانیت دوای مردن زیندووت بکاته وه، نهم كاره بی توانستی نه و زور ئاسانتر و ساكارتره له به دیهینانی یه که مجارت."

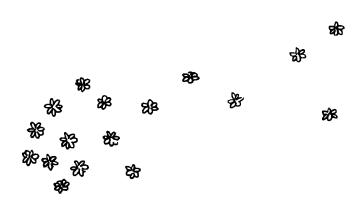
بیر له مرزقه کانی یه ک دوو سه ده پیشتر بکه رهوه، ئیستا هیچیان نهماون. هه موو بوونه ته خوّل، پیکهاته کانی جه سته یان ناویته ی خاک و خوّلی زهوی بوون.

وهك ههر گیانداریکی دیکه، نیمهش کاتیک دهمرین، ئهوکات گهردیله کانی جهسته مان با تیکه لی خاك و ئاو و ههواش بووین، با چوویییتنه پیکهاتهی رووه ک و گیانله به رانه وه یاخود به ههر چوارلای جیهاندا بالاوبوویییتنه وه، نافرینه ریک یه که مجار له چهندین شوینه وه

هینابیته یه و به دیهینابیتین، گومانی تیدا نییه جاری دووه میش به دیمانده هینیته وه!

هاوشیّرهی دووباره زیندووکردنهوهی ههزاران گولّی مردوو له وهرزی بههاردا، وهك ژیانهوهی پهلی وشك هه لگهراوی ملیرّنان درهخت و چروّکردن و گه لاکردن و میوهگرتنیان.

هاوشیوهی ژیانبه خشین به توی متبووی ژیر خاك له روزیکی وهرزی به هاردا...

کی ئیّسك و پرووسکی برسکاو زیندوو دمکاتهوه؟

سالانی سهره تای هاتنی ئیسلام بوو، سهرسه ختترین بیباوه پانی مه ککه کوبووبوونه و ده ناخاوتن. له نیویاندا (نوبه ی کوپی خهله ف)یش هه بوو که یه کیک بوو له و بیباوه پانه ی درایه تی پیغه مبه ری ده کرد و هه ولی ده دا به ریه رچی بداته وه.

"ئهی محمد! کهوایه تق ده لیّیت خودا دوای پزانی نهم نیّسقانه زیندوو دهکاتهوه، وانیه؟".

پێغهمبهر ﷺ له وهلامدا فهرمووی:

[&]quot;بهلي من وا دهليم".

ئوبهی دهم و لووتی دا به یه کدا و دووباره وتی:

"يانى تىق دەلتىست دواى رزينى، خودا ئەم ئىسكە ريندوودەكاتەوه! ؟".

پارچه ئیسقانه کهی به ده ست ورد کردو توزه که شی به رووی پیشه واماندا هه وادا و وتی:

"ئهی محمد ئایا دوای پتورکانی ئهمه، کی زیندووی دهکاتهوه؟ ئیمه دوای ئهوهی دهمرین و ئیسکهکانمان دهرین، ئایا زیندوو دهکرینهوه؟ کاتیک ئیمهش وامان لیدیت کییه ئهوهی دهتوانیت زیندوومان بکاتهوه؟".

له وه لامدا پیغه مبه رکی فه رمووی:

"بهٽي خودا گيانت دهکێشێت، پاشان زيندووت دهکاتهوه و دواتريش دهتخاته دۆزهخهوه".

بهم بۆنەيسەرە خسوداى پسەروەردگار ئسەم ئايەتانسەى بسۆ پەيامنيرەكەى رەوانەكرد:

(ئایا ئادەمزاد نازانی ئیمه ئەومان له تۆمی دروست کردووه له پیاوهوه ئهگاته مندالدانی ئافرهت، کهچی که پیگهیشت ئهبی به دوژمنیکی دیار و ئاشکرا؟ کابرای خوانهناس ئیسقانیکی پزیوی به نموونه بو هیناینهوه که گوایه مردوو زیندوو ناکریتهوه و دروستکردنی خویی لهیادچوو که چون له دلویی ناو دروستمان

کردووه، وتی: کی ئیسقانی پزیو زیندوو ئهکاتهوه بههستی ئهوهبوو کهس ناتوانی زیندووی بکاتهوه، تویش، ئهی موحهمهد، له وهلامیا بلی: ئهو کهسه زیندووی ئهکاتهوه که یهکهمجار دروستی کردووه که خوایهو ئاگای له ههموو شتیکیش ههیهو، ئهزانی مرق که مرد چیی ئی دیو، که پزیی خولهکهی ئهبی بهچیو ئهکهویته کوی چین نی دیو، که پزیی خولهکهی ئهبی بهچیو بهکهویته کوی چین کوئهکریتهوه و نهخریتهوه پال یهك و، بنیادهمهکهی جارانی ئی دروست ئهکریتهوه.) یس: ۷۷-۷۰.

كاتينك دووهم فووكرا به صووردا...

وابزانم بابهتیک ناوه زتی سه رقال کردووه، راستر بلیم سه رقالی نه کردووی به لکو داوای نموونه یه کی وه ها له من ده که ی که هه ر به بیستنی بلید: "نیستا ته واوه، نیستا ته واوه، تیگه یشتم".

به رله وه ی هه ستم به باسی نه م بابه ته بن تن خنم په رتووکیکم له وباره یه وه خوینده وه ، له ویدا نموونه گه لیکی وا هه بوون ، که هه ربه بیستنی ، هه موو خاوه ن ژیرییه ك بلیت: "نیستا ته واوه و تیگه یشتم".

وه که پیشتریش و تبورم، خود افریشته یه کی هه به به ناوی نیسرافیله وه، که نیسرافیل یه کهم فروی کرد به صوردا پۆژی قیامه تدهست پیده کات.

ر جا کاتی که یه فوو پیاکردن فووکرا به (صوور)دا، زهوی و شاخهکانیش له جینی خویان هه لگیران و بهیه کا جار دران بهیه کا،

لهو پۆژەدا ئەوەى بىرىئەدا، پووئەداو، پۆژى قيامەت بەرپا ئەبىن) الحاقة: ۱۳–۱۷.

هه رکه دووهم فووکرا به صووردا ئیدی مردووهکان زیندوو دهبنه وه، نهم کارهش له ساتیکی کورندا رووده دات.

(فوویش ئەكرى بە (صوور) داو، ئىتر كوتورپر ئەوان لە گۆرەكانيان دەرئەچن و بەھەلەداوان ئەچن بۆ لاى خواى خۆيان، بۆ مەيدانى لىيرسىنەرە) بس: ٥٠.

(لهبهر ئهوهیشه که پۆژی قیامهت بهراستی دی و، خوا بهراستی هموو ئه مردووانهی له گۆردان زیندوویان ئهکاتهوه). المج: ۷.

(پاش مردنیش له پۆژی قیامهتا زیندووئهکرینهوه بۆ حیساب و کیتاب لهگهل کردن و لیپرسینهوهی چاکهو خراپهتان). المؤمنون: ۱۲.

ئەوەندەى سەرىجم دابئىت، نموونەگەلئك لى قورئان و فەرموودەكانەوە دەربارەى بەھارى ژياندنەوەى دواى مردن، مئشك و دلاتى دلنياكردبئتەوە لە روودانى بەھارى قيامەتى بەلئندراوى خودا و چۆنئتى زيندووبوونەوەى دانەدانەى بەدىھاتووان.

شتیکی دیکهش که سهرقالی کردوویت پرسی نهوهیه: نایا چین پرخی نهو ههموو مرزشه ههر لهسهردهمی باوکه نادهممانهوه تاکو نیستا له یه کاتیدا دهگه پینهوه بین ناو جهسته ی دوویاره زیندووکراوهیان.

واته ئهم کاره لهگهل فووکردن به صووردا چون دهستبهجی جیبهجی دهکریت.

بـ ق نموونـه: سـوپایهکی زوّر گـهوره ههیـه لـه هـهزاران سـهرباز پیّکدیّت. پاش روّرژیکی دوورودریّرژ له راهیّنان و مهشـق کـردن، زهنگـی سـوپا لیّـدهدریّت و فهرمانـدهی گشـتی بانگـهواز دهکـات و فـهرمان دهدات.

"بلاوه بكهن و پشوو بدهن".

ته واوی سه ریازه کان هه ریه که و به لایه کدا بلاوه یان لینکرد، یه کیک چووه ژیر سیبه ری دره ختیک و حه وایه وه، یه کینکی دیکه به لایه کی تردا چوو ... دوای ماوه یه ک له پشوودان، فه رمانده ی سوپا له بلندگرکه وه فه رمانی دووباره "گردبوونه وه"ی دا.

سه ربازه کان ده نگی بلندگرکه یان بیست و له هه رکوییه ک بن به بی دوردلی و ده ستبه جی گویرایه لی فه رمانه کانی ده که ناوازی هه موویان ده چنه سه ر چه که کانیان و ریز ده به ستن.

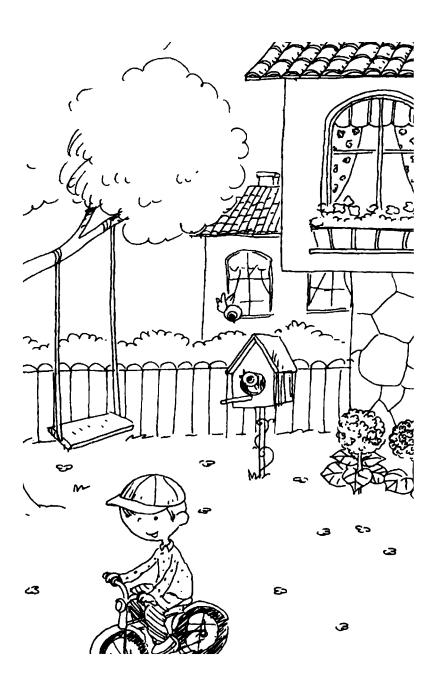
هاوشنوهی نهمه، هه رکه کاتی زیندوویوونه وه هات، خودای بالآ فه رمان به فریشته نیسرافیل دهکات فوو بکات به صووردا، که زهنگی صوور لیّدرا گشت ریّحهکان گوی دهده نه دهنگهکهی. ههر رۆحنك بەبى ئەملاولا دەچىتەرە ناو جەستەي خۆي.

لهبهرئهوهی فهرمانه که فهرمانی خودایه جینیه جی کردنیشی بی قرهوبرهیه، فهرمانده یه کی سوپا که مرزفیکه نه گهر له بلندگریه که و بتوانی ت به یه بانگهواز تهواوی سهربازانی کربکاتهوه، بیشك و بهویه پی ناسانی خودای بالاده ست له ریگه ی فووکردن به صووردا فهرمان ده کات به گردبوونه و هی تهواوی مرزف و به دیها توانی دیکه.

نموونه په کې دیکه: شاریک بهینه بهرچاوي خوت، شاریکي مهزن.

ده کریّت کاره بای هه موو شار له ناوه ندیّکه وه دابه ش بکریّت ... به داخستنی ته نیا یه ک دانه سویچ پلاکی شهم ناوه نده کاره بای هه موو شار ده بریّت، به پیچه وانه شه وه، به هه لکردنی کاره بای شار دیّته وه و واته به ملیّزنان گلّزپی شاره که له هه مان کاتدا ده کوریّنریّنه وه و ههده کریّن گلّزپی هه موو جیهان هه لاده کریّن گلّزپی هه موو جیهان پیّکه وه ببه ستریّنه وه و وزه که شیان له ته نیا ناوه ندیّکه وه کریّت بریّن ده کریّت به وی کریّت به یه کریّت به وی کریّت به ده وی کریّت به ده وی به ده کریّت به وی ساکار...

ئیستا به و په په د د د ناسانی ده توانین بلیین: خودایه که به دیهینه دی هموو شیتیکه به کاره باشه وه: به ته نها فه رمانیکی هه رچی جهسته ی مردوو هه یه دووباره ده ژیته وه و له گه ل پر وحه کاندا پیک شاد ده بنه وه، نه ویش له هه مان کاتدا...

ئايا رۆژىي دوايى چۆن جيھانٽكە؟

دهنکه ترویک که ده که ریته ناو زهویه وه، کاتیک لهگه ل هاتنی به هاردا سه وز ده بیت، هاو کات ئه و باخچه یه ی تروه که ی تیکه و تروه لهگه ل تروه که دا سه وز ده بیت. مرزقیش که دوای مردنی زیندوو ده کریته وه، ئیدی له و باخچه و شوینه نابیت که پیشتر لیی بووه.

نه مالّی ماوه، نه ئهو شارانهی ئاشنابوون پیّیان، نه ولاتان و جیهان... نه ئاسمانی بهرین بهسهریهوه ماوه، نه ئهستیّره گهشهکانی...

به لکو ئیره، جیهانیکی نوی و ته واو جیاوازه، پینی ده لین: ئه و دونیا یاخود روژی دوایی.

مەزنترىن جىلوازى جىھانى رۆژى دولىى و ئەم جىھانەى ئىستا، جاويدانىتى جىھانى رۆژى دولىيە.

لهسه روبه ندی نووسینی ئه م رستانه دا جزریک له نامزیی ناخمی داگیر کرد، ده لیّی ریّبواریّکم و بیّ مه مله که تیّکی دیکه ده چم و ریّگه م ون کردووه، هه ستیّکی نامق سه رودلّی گرتم.

ئایا من چ بکهم له و دونیا که هیچ ئاشنایه تییه کم له گه لیدا نییه ؟ ئایا له وی چیم به سه ر دیّت؟ به م جوّره ئاهم هه لاده کیّشا و خوّم له خوّمم ده پرسی.

ئاخق توش لهگهل مندا ههمان ههستت بق دروست بوو؟

وهلی پاشان بیرم کردهوه لهوکاتهی سهره تا چاوم بهم دونیایه هه لهینابوو. ئه و کاتهی بی و یه که مجار پیمنایه سهر خاکه کهی و هه واکهیم هه لمرثی، ئهم دونیایه م چهند له لا ناموبوو و خویشم چهند لاوازبووم!

ریّك وهك مندالیّك بووم که به تهنیا بکهویّته دارستانه نهیّنی و چروپرهکانی ئهفریقاوه.

هیچ شتیکم نهدهزانی.

كەسم نەدەناسى.

لهوانهبوو لهبن ههر درهختیّك و ههر كون و قوشبنیّك و نباو ههر قوتویهكدا، جانهوهریّك خوّی بو مهلاس دابووم و لهسهر پی بووبیّت بق پهلاماردانم. لهگهل ئهوهشدا من توانای ئهوهم نهبوو كه خوّم له دهمی ههموو ئهو جانهوهرانه قوتار بكهم.

به لام ئاشکرایه من به ته نیا نه ها تبوومه ئه م دونیاوه . خودایه که پیش له دایکبوونم سکی دایکمی بی کردبووم به مه نزلیّکی ئه و په پیش له دایکیکی به سیز و ئارام و به رین ، کاتیکیش چاوم به دونیا هه لهینا ، دایکیکی به سیز و میهره بانی له ژوور سه رمدا بی ئاماده کردبووم .

هه رچه نده نه مده زانی برسیبوون مانای چیه، به لام له کاتی برسیتیدا شیریکی پاك و بیگه رد له سینه ی نه رمونیانترین مرؤشی دونیاوه بوم هه لده قولی.

نه مده توانی به رید ا برقم، وه لی پیاو و ژنی گهوره گهوره ی چوارده ورم، هینده یان خوشده ویستم که هه ر دلیشیان نه ده هات له باوه شیان دامگرن، واته پیم به رزه وی نه ده که وت.

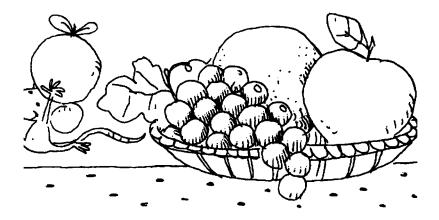
هه وایه کی پاکژ ناماده باش بور تاکل له لورتمه ره بچینته ژووره وه و که یف و خوشی بیه خشینته سیه کانم.

نهمدهزانی ئاو چیه، وهلی تینووم دهبوو، له ههر چوارلاوه ئاوی سازگار ههلاهقولی و تیر تیرم دهخواردهوه.

کاتیک گهورهبووم باشتر تیگهیشتم لهوهی خودای جیهانیان چهنده میهرهبان و باش چاودیری کردووم.

به راسه رمه وه گلوّپیکی مه زن هه بوو، هه م رووناکی ده به خشی و ههم گهرم رایده گرتم، شهوان تاریك بوو، وه لی رووناکی مانگ و ئه ستیّره کانی ئاسمان ده دره و شایه وه .

ئای خوایه، چهند شتگهلیّکی زوّر لهم دونیایه دا بن من فه راهه م کرابوو. میّشی ژههراوی ههنگوینی بوّ دروست ده کردم، گوانی مانگای زهبه لاح بوّم بووبوو به کانی شیریّکی سپی به تام.

خۆشترین میوهکانم خوارد... بۆنخۆشترین گولم بۆن کرد... ئای، رهنگیان چهند جوان بوو...

کهواتیه ئیه خوداییهی ناردبوومییه ئیهم دونییا، منیی زور خوشدهویست چهند میهرهبان و دهست کراوه بوو برّم، بهوپیّیهی ئهم ههموی خوانهی دهخسته بهردهمم، دهبی خهزیّنهی داراییهکانی گهلیّك مهزن و دوایی نههاتبوو بیّت.

چەند بەسۆز و توانا بىت...

خودایه ک لهم دونیا هینده میهره بان و بهخشنده بووبیت، کاتیک دهمنیریت بق دونیایه کی دیکه، بقچی ده بیت لهخورا ههست به نامویی بکهم.

چونکه من ریبواریکی بیابانی ری ونکردوو نیم، به لکو له یه کیك له جیهانه کانی خودای خودام.

هەروەك چۆن جيهان شوپنى ئەوە، ئەو دونياش ھەروەھا.

منیش یهکیّك بووم له بهنده لاواز و بیّدهسه لاتهکانی که بهوپه پی ههستیارییه وه به خیّوی کردن، نان و ناوی بیّدان و گهورهی کردن.

کردگاری خوّمم زوّر خوشده ویست. جیا لهمه، ئایا بوّچی ده بیّت ئیستا میهر و سوّزی خوّیم لیّ ببیریّت له کاتیّکدا همتا ئیستا همددهم سایه ی سه رم بووه ؟

من زاتی نهوم وهها ناسی و باوهرم بیکرد.

ئەدى خۆى نافەرمويت: "بەندەكانم چۆن بمناسىن و گومانم پىي بېدەن، من بەم جۆرە دەبم لەگەلياندا".

گۆرەپانە مەزنەكەي مەحشەر

لهگهان فسووکردنی فریشتهی ئیسسرافیل به مسووردا، تهواوی مرزقایهتی ههر له باوکه ئادهمهوه زیندوو دهبنهوه و پیکرا بهرهو گورهپانیک دهچن که پینی ده لین: گورهپانی مهمشهر.

ئەمە ئەر شوپنەيە كە دەجىنە بەردەم دەرگانەي زاتى ئافرين.

رووخساری به شیك له مروقه كان ده دره و شیته وه . له و ده مه دا ئه وان ده لین: "به لیّ، ئه و روژه مه زنه ی خودا له دونیادا به لیّنی دابوو ئه وه مات! خیق ئیمه هه در دلانیابووین له وه ی دووباره زیندوو ده بینه وه ، ئه و خودایه ی ته نانه ت توویکی ژیر زه وی له بیر ناکات هه رگیز ئیمه شله بیر ناکات " و خوشی شاد بوونه وه یان به خودای خویان ده رده بین.

مـژدهبیّت بـێ ئـهوان! ئیـدی بـه بهدیهیّنـهریان گهیشتنهوه! بـه خرّشهویسـتانیان شـادبوونهوه! پرّژانیّکـی پــپ لـه خوّشــی و شـادی نـهبراوه چـاوهروانیانه! بهپشـتیوانی خـودا ئیّمـهش یـهکیّك دهبـین لهوان...

بهپیچهوانهوه رووخساری ههندیکی دیکه رهش دادهگهریت.

هاوار دهکهن و دهنالیّنن: "ئهی هاوار! کی نیّمهی له گورهکانمان دهرهیّنا؟".

هنندهی پیناچیت راستی رووداوهکانیان بن دهردهکهویت، به پهشیمانی و ترسهوه دهلین: "نهمه نهو رووداوه بوو خودا بهلینی دابوو، کهوایه پیغهمبهران راستیان گوتووه".

ئهمه ئهوانهن که له دونیادا باوه پیان به خودای تاقانه و هاتنی پوژی دوایی نهبوو.

به هنری باوه رنه بوونیان به لیپرسینه وهی دوای مردن، خرابه نهمابوو نه یکه ن!

به و په پې هه ستى په شيمانييه وه "خزرگه" ده خوازن و ده لين: "خزرگه ئيمه ش ژير بووينايه و باوه پمان به خوداى تاقانه بهينايه. گويرايه لى ييغه مبه ران بووينايه.

کاری خراپمان ئەنجام نەدايه و ستەممان لەوانى دىكە نەكردايه، ئامادەكارىمان بىق ئىەم رۆژە بكردايە و گالتىهو گەپمان بىە خەلك نەكردايە.

خاك بهسهرمان! تازه ييمان تيجهقيوه و خهساريمهندبووين!.

وهلی مهخابن، پهشیمانی دوای کارلهکارترازان بهکه لکی هیچ نایهت، چونکه دوای نهو دهرفه تهی خرابووه به ردهممان بن چاکه کاری ئیدی به کرتا گهیشتووه، ئیدی ژبانی دونیا کرتایی هاتووه.

واته تاقیکردنه وه که ته واو بووه، ئیدی نوره ی ناشکرابوونی براوه و دوراوه کانه.

له مهحشهر چې روودهدات؟

ههموو کردهوهکانی نهم دونیایهمان ترّمار دهکریّن. هیچ شتیّك به ههدهر ناچیّت، هیچ کاریّك لهبیر ناکریّت.

کاتیک گروی مرو له مهیدانی لیپرسینهوهدا کودهبنهوه، دهفتهریک دهدریت بهدهست ههر یه کیکیانهوه، تهواوی سهرگورهشتهی ژیانمان بی کهم و زیاد له و پهراوهدا نووسراوه.

بیّگرمان ئیستا نازانین چوّن دهفتهریّکه که تهواوی کردهوه و گفتارهکانمانی به وردهکاریهوه تیدا توّمارکراوه، به لام خوّ شتیّکیش نییه که نهتوانین درکی پیّ بکهین.

چونکه بهدیهینه رلهسه ر پووی زهوی چهندین ریّگای هه مه جوّری نووسین و تومارکردنی وه های به دیهیناوه که مروّقیّك شاره زایی نهوان بیّت ئیدی پیّویستی به وه نییه بپرسیّت: "گهلوّ هه موو ژیانی من چوّن توّمار ده کریّت ؟".

بن نموونه: له په په کانی ده نکه توویکی گچکه دا تایبه تمه ندییه کانی دره ختیکی زه به لاح هه رله په گه وه تا گه لاکه ی و په ل و قه د و گول و شیوه و په نگ و تام و بنی به ره که ی ... هند نووسراوه .

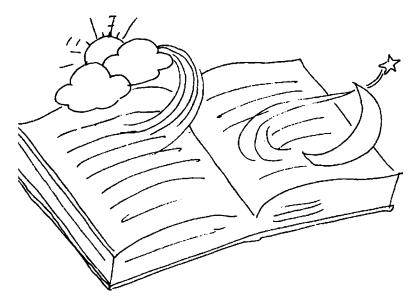
شىرىتى DNAى ناوكى خانەكانى جەستەمان لە گەورەوە بۆ بچووك مليۆنان تايبەتمەندىمانى تيدا نووسراوە، ئەم شريتى DNAيە ھيندە بچووكە كە تەنانەت بە مىكرۆسكۆبى ئەلكترۆنىش ئەستەم دەبىنرىت.

ناوهندی تزمار له میشکدا که جیگایه کی زور که می داگیر کردووه، ههرچی یادهوهری ژیانی روزانه به تیدا عهمبار دهکریت. ناو و شیوه و کردار و گوفتاری ههموو نهو کهسانه ی تیدا دهنووسریتهوه که ناشنایان بووین.

ئه و زانیاریانه ی له قوتابخانه فیدردهبین، نه و شمه کانه ی له چیوارده و رماندا ده یبیینین، نه و بزنه جیاوازانه ی لووتمان بزنیان ده کات... هند، هه موو نه مانه له "یادگیر" ه گچکه که ی میشکدا، هینده ی ده نکه نیسکیک ده بیت، تزمار ده کریت.

پاش ئەم نمورنانە، ئىدى تۆگەيشىتى لىە تۆمارى سات بەساتى ژيانمان نابنىت كارىكى قورس بىت.

تاکو پهنجا سال لهمهوپیشیش که باسی نووسین و تومارکردن دهکرا، دهستبهجی پیزکردنی پیت و وشه و پسته یهك بهدوای یهکدا دهات به خهیالماندا، وهلی مروّق دواتر پیّگا و شیّوازی تهواو جیاوازی نووسین و توّماری دوّزیهوه.

بن نموونه: سهره تا فنربووین دهنگ له سهر کاسیّت تنهار بکهین، یاشان دیمه ن و فیلم له سهر کاسیّتی فیدن یی.

له رۆژگارى ئەمرۆشماندا ھۆكارى جياوازتر ھەيە: وەك سى دى، دى ڤى دى، ميمۆرى...

ئەمرۆ ھەموو كەسىتك بە ئاسانى دەتوانتىت ئەم كەرەستانە بەكاربەتتىت. زانيارىي و يادەوەرى گەلتك كە بە چەندىن سال و لەسەر پەرەى چەندىن ھەزار پەراو نووسىنەوەيمان بۆ تەواو ناكرتىت، ئىستا ئىدى بەوپەرى ئاسانى لە مىمۆريەكى ھىندەى لەپى دەستدا دەتوانىن تۆمارى بكەين.

واته لهم سهردهمهدا ئیدی کاتیک باسی نووسین و تومار دهکریت، شتگهلیکی جیاواز له پهره و پینووس و تیانووسمان دیته بهرچاو... ئهمانه کومه له شتیکن ئهگهر پیش چهند سالیک باسبکرایه باوهرمان نهدهکرد.

با ئیتر (په پاوی کردهوه)کانمان که له پۆژی دواییدا ده دریته دهستمان بخهینه لایه که وه بگه پینه وه بولای خودی پوژه مه زنه که (پوژی دوایی).

تەنانەت بچووكىزىن چاكەش

کاتیّک نامیه ی کرده وه کانمان ده دریّت دهست، سهرمان سورده میّنیّت. هه ندیّک له خوّشیا و هه ندیّکی دیکه له ترسا سه ریان سورده میّنیّت.

ئەوانەى سەرسورماوى كەيف خۆشن، دەبىنن تەنانەت بچووكترين چاكەشيان تۆماركراوه.

بگره ئه و چاکه کاریانه ی چوارده وره که تنایبینن و نایبیستن و ده ستخوشی ناکه ن...

نه ك تهنيا ئهمه: به لكو ئه و چاكانه ى نيه تى كردنمان بووه و نهمانتوانيوه به جني بهننين، ئه وانه شمان بن نووسراوه.

ئەر دەمە بە سەرسورمانىكەرە دەلىين: "ئاى خوايە، باشە مىن نيەتم بور ئەم چاكەيە بكەم رەلى بىرم نەكرا، كەچى ئىسىتا ئەرەيشىم بىر نورسرارە".

جار نا جار یارمهتی کهسیکی دیکه دهدهین له نهنجامدانی کاریکی باشدا، پاداشتی نه و چاکهیه بههمان شیوهی بکهرهکهی بی نیمهی یاریدهدهریش دهنووسریت، نیدی سهرسورمانیکی پرکهیف و خوشی دهمانگریت.

جیسا لهمسه ناپه حسه تی و چهرمه سسه ریه کانی دونیساش لسه په پاوه که ماندا ترمار ده کرین. بن نموونه: درکیک بچه قیت به قاچماندا، نازاره که ی له ده فته ره که ماندا ده نووسریت. گرنگ ترمار کردنی شهم

ئازاره كەمە نىيە، بەلكو ئەوەى بايەخدارە ئەرەپە كە ئەم ئازارە كەمە بۆتە ھۆى سرينەوەى تاوانىكمان.

که سانیک دهبینن پاداشتی چاکهگهلیکیان بن نووسراوه که نه خودی خزیان کردوویانه نه بوونه که هزکاری، نهمه پاداشتی کاری چاکهی نه و که سانه ن که نهم دوای خزی به چیهیشتوون.

کهسیّك خیراویکی گشتی دابنیّت، چهند کهس له ناوهکهی بخونه و تینویّتیان بشکیّت، هینده پاداشتی خاوهنهکهی دهدریّتهوه، بگره نهك تهنیا ناوخواردنهوهی مروّق، به لکو چهنده بالنده و پشیله و سهگیش له ناوهکهی بخونهوه پاداشتی نهوانیش وهردهگریّت. واته پهراوی کردهوهی چاکهکار لهدوای مردنیشی بهردهوامه له نووسران، وهلی تهنیا کاره چاکهکانی.

خاوهنی دهفتهریکی پرچاکهی وهها، کرده په پاوهکهی دهدریته دهستی راستی.

(لهو رۆژەدا ئێوه، ئەى ئادەمزاد و پەرىيان، پىشان ئەدرێن لە حزوورى خوادا ھىچ شتێكتان كە شارراوە بى لەويا ناشاررێتەوە، جا ئـەوەى كارنامەكـەى بدرێتـە دەسـتى راسـتى، كارنامەكـەى پىشانى خەڭك ئەدا و ئەڵى: فەرموون كارنامەكـەم بخوێننەوە، من

ئهمزانی به حیساب و کیتابی خوّم ئهگهم و، سوپاس بوّ خوا وا ینیگهیشتم) الحاقة: ۱۸-۲۰.

ئهمانه وهك قوتابیه كی سهركه و وان كه له كۆتایی سالدا كارتیکی پر له نمره ی به رز وه رده گرن و له خوشیدا پییان زهوی ناگرید، به ویه پیشانی هاورییانی ده ده ن

بەبى بىوونى ھىيچ پەردەيسەك، پسەروەردگارمان راسستەرخى ئاخاوتنمان لەگەلدا دەكات.

زاتی ئه و لینمان دهپرسینت: ئایا لاوینتیت لهچیدا به سه ربرد مال و سامانه که ته لهچیدا خهرج کرد، ئایا ئه و شته باشانه ی فیریان بوویت پهیپره وت کردووه یاخود نا؟ به تایبه تیش پرسیاری نوییژمان لی ده کریّت، ئهوه ی له پرسیاری "نوییژ"دا سهرکه و تووبیّت، ده رچوونیشی له پول ئاسانتر ده بیّت.

سهیریّکی نامهی کردهوهی چاکهکاران دهکریّت، نهگهر چهند هه آنه و تاوانیّکی نهوتوی تیّدابیّت، بههوی سهنگینی چاکهکانیانهوه خودای به پهمم و به زهبی بویان ده پوشیّت و پیشانی نهوانی دیکه نادریّت. به الام درك به وه ده که ن خودا لیّیان خوشبووه.

به تاییه ت نه و مروّقانه ی له دونیادا نه نگی نه وانی دی داده پوشن، به به زهیین له گه لا ناده می و گیانله به ره مدره خددا، پشکداری هه ره مهزنی میهره بانی خودا ده بن.

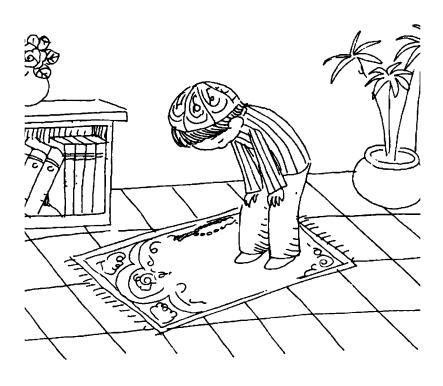
پرسیار و وه لام بق ئهوان ئاسانتر دهبیت.

نارەحەتى رۆژى دوايى يان ھەر ھىچ ناچىتىن ياخود بە بەراورد بەوانى دىكە كەمتر دەيچىتىن.

(جا هەركەسى كتێبى كارنامەى خۆى بدرێتە دەستى راستى، ئەوە لەوەپاش بە ئاسانى لێى ئەپرسىرێتەوە و، بە دڵى خۆشەوە ئەگەرێتەوە بۆ ناو خێزان و كەسوكارى خۆى.) الأنشقاق: ٧-٩.

لهلایه کی دیکه وه که سانیک هه ن ده فته ره کانیان پریتی له خراپه کاری. نه مانه نامه ی کرده وه کانیان ده دریته ده ستی چه پیان. نه مانه نیدی تووشی سه رسورمانیکی پر له ترس و بیم ده بن.

واقیان وردهمیننیت چونکه دانهبهدانهی خراپهکاری و ستهم و نادادگهریهکانیان دهبیننهوه.. تسرس دایاندهگریّت چیونکه شهو پینههمبهرانهی بهدروّیان دهخستنهوه نهوا نیّستا دهرکهوت که ههموو و تهکانیان راست بووه، شهو روّژی لیّپرسینهوهیهی باوهریان پیّی نههینا و گالتهیان پیدهکرد نهوا نیّستا نیدی هاتووه و خودزینهوهش لیّی مومکین نییه.

(کهسیکیش کارنامه کهی بدریته دهستی چهپی، ئهوه به هوی ئهنجامشه پری خویه ئهنی: خوزگه کتیبی کارنامه کهم نه درایه ته دهستم، نهیشمزانییایه حیساب و کیتابم چیه و چونه، خوزگه ئه و مردنه که مردم مردنی بووایه وای بمراندمایه ههرگیزاو ههرگیز زیندوو نهبوومایه ته وی پاره و داراییم ههبوو دادی نه دام و سوودی نهبوو بوم، سامان و دهسه لاتم به سهر خهنگا، یا ئه و به نگانه ی له دنیادا ئهمهینانه وه بو ئیسیات کردنی پاو بوچوونی خوم، هموویم له ده س چوو). الحاقة: ۲۵–۲۹.

چاکه و خراپه چوّن دهکێِشرێِن؟

لـهروّرْی پهســلاندا شــتیّکی دیکــه کــه رووبــهرووی دهبینــهوه، تهرازووی دادگهرییه.

(ئێمه ترازووی سهرنهکردوو(پێوانی کردهوهکان) دائهنێين له پۆژی قيامهتا بۆ کێشانهی چاکه و خراپهی خهڵك، ئيتر هيچ کهسی ستهمی لی ناکری و ههقی خوی ئهدرینتیّ...) الأنبیاء: ٤٧.

ئه م تهرازووی دادگهرییه، له تهرازووی ئاسایی ئه م دونیایه ناچیّت که کاسبکار له دوکانه که یدا سهوزه، میوه، گوشت، ئالتون...هتد پیّده کیّشیّت.

چونکه کالایهکی زور جیاواز دهکیشیت، کالای چاکه و خراپه.

ئیمه نازانین شکل و شیدهی تهرازووی دادگه ربی چونه، وهلی کاتیک له پوژی به لیندراودا دیتمان دهستبه جی ده بیشین: "به لی! ئهمه نه و تهرازووه یه قورئانی پیروز باسی کردبوو".

توانای کیشانی چاکه و خرابهی ههیه.

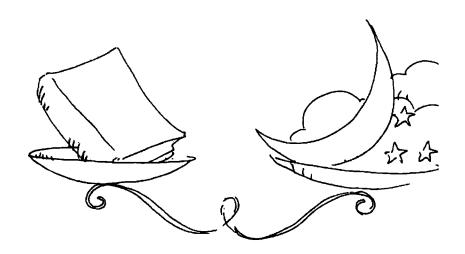
به مزی ئه م تایبه تمه ندییه و ه تیده گهین برچی ئیستا نازانین چون تهرازوویه که . چونکه که دونیادا ته رازوویه ک نییه چاکهی مروفیک بخهیته تایه که ی دیکه ی بتوانیت بخهیته تایه که ی دیکه ی بتوانیت پیمان بنیت کامیان سه نگینترن.

چاکه و خراپهی نووسراوی نیو توماری کردهوهکانمان دهخریته سهر تهرازووهکه و دهکیشرین. خوش به حالی نهوانهی چاکه کانیان له خرایه کانیان قورستره!

ئەر تايبەتمەندىيەى تەرازورەكە دلخۆشمان دەكات، ون نەكردنى مىچ چاكەيەكە لە ژيانى دونيادا ئەنجاممان دابنت، بە ئەندازەيەك كە گچكەترين چاكەشمان دەبينىنەرە.

بیّشك ئەمە تەنیا يەك رەھەندى نىيە. خراپەى ئەنجامدراویش، بیّ گویّدانه گەورەو بچووكى، دەخریّتە تايەكى تەرازووەكەوە.

(... ئەگەر كەسپكىش دانە خەردارەيى چاكە يا خراپەى ھەبى ئەيھينىنە مەيدانى حيسابەوە و بىزيى حيساب ئەكەين و ئىمە بەسىن بۆ حيساب كردنى چاكەر خراپەى بەندە.) الأنبياء: ٤٧.

وهلی لیّرهدا بهنده سهر راسته کانی خودا له خوّشیا سهریان سوردهمیّنیّت، ههندیّکیان رووبه رووی گهلیّك سوپرایزی ههمهجوّر دهبنه وه!

پهروهردگاری مهزن زوّر گرنگی به کرده چاکهکانمان دهدات. بهجوٚریّك چاکهیه کی نووسراوی نیّو دهفته ری کردهوه کانمان، لهسهر تهرازووه که سهنگی ده چاکه ی دهبیّت. خراپه کانیش ههروه ك خوّیان دهمیّننه وه -به بی زیاد کردن-.

ئايا بەراى تۆيش ئەمە مردەيەكى دل ئارامكەرەوم نىيە؟

(مەركـەس چـاكەيى بكـات دە قـاتى ئـەو چـاكەيە پاداشـى ئەدرىنتەوە، ھەركەسىش خراپەيى بكات تەنها بە قەدەر خراپەكەى تۆلەى ئى ئەسەنرى و، ھەرگىز ستەميان ئى ناكرى بە كەم كردنەوەى

پاداشی کردهوهی چاك، یا به زیادکردنی تۆلهی کردهوهی خراپ.) الأنعام: ۱۲۰.

دەزانم وێڕای خۆشحاڵیت بەشێوازی کێشانی کردەوەکانت لەسـەر (تەرازووی دادگەری) بەلام پرسیارێکیش ئاوەزتی بەگیرھێناوه،

ئایا هۆکاری چیه خودا چاکهکانمان به ده و خراپهکانمان به یهك ههژمار دهکات؟

ئهگهر (تـهرازووی کردهکێشـان) بهدهسـت تـێ بووايـه، چـاکه و خرايهشي ههر به يهك حساب دهكرد، وانييه؟

تەنانەت رەنگە لە مىشكى خۆتىدا بلىيىت: باشە لەبەرئەوەى خەلكى خراپەى ئەنجامىداوە و زانىوىشىيەتى خراپە، نابىت سىزاى خراپەكانيان چەند ھىند بىت؟ وانىيە؟

گەر بەدەسىت تىق بوايە: لەوانەيە لەگەل ھەر سىق ھەلەيەكدا چاكەيەكىشت بسريايەتەرە!...

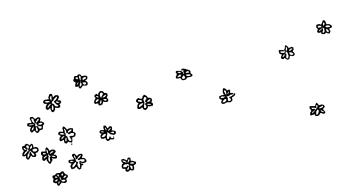
وهلی خودای تاقانه "الله" خاوهنی لیبوردهیی و میهرهبانی بی سنووره، شهو زاته خوشحاله به چاکهکاری لهگهل بهندهکانیدا و پهردهپوشکردنی تاوانهکانیان.

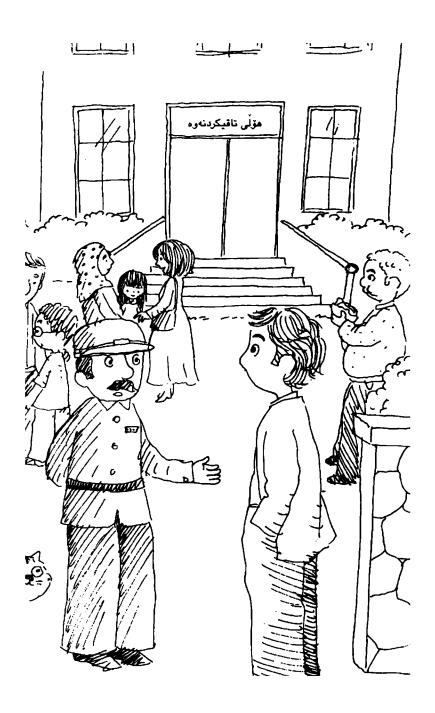
چەند ھۆندەى داواكارىيەكانت پۆدەبەخشىۆت. لە تاوانەكانت خۆشدەبۆت.

ریبه ری گروی به شهر محمد ای به م شیوه به باسی میهره بانی خودامان له روزی دواییدا بو ده کات:

"بیکومان خودا سهد په حمهتی ههیه. یه له سهدی پره حمهته کهی پرژاندووه به سه مسروق جنوکه، شاژه لان پرووه و گیانله به راندا. هه رله به رئه وهیه شه وان به زهییان به یه کدا دیشه و به رامیه ریه کدی سوز و میهره بانی ده نوینن. هه ربه م هویه و دینده کان به زه بیخ و و مکانیاندا دیشه و ه.

به لام پهروه ردگار نهوه د و نق له سه دی په حمه ته کهی هه لگرتووه بق پقری دوایی. له پقری په سلاندا به و په حمه ته فراوانه ی میهره بانی به رامبه ر به نده کانی نیشان ده دات".

ئایا له رۆژى لێپرسینهوهدا یێغهمبهرمان ﷺ هاودهمیمان دهکات؟

رۆزىكى پشوو چوومه دەرەوە نەختىك بگەرىم. رۆيشىم، رۆيشىم، كىشىم، كەيشىم، كەيشىمە لاى باخچەي قوتابخانەيەك.

بینیم له باخچه که دا ژن و پیاوی گهوره گهوره راوه ستابوون. له به رده رگایش ده رگاوانه که .

ليّم پرسي:

"ئهو خه لكه برجى له باخچه ي قوتابخانه كه دا راوه ستاون؟".

دهرگاوان:

"ئەمرۆ تاقىكردنەرە ھەيە".

"ئاى، تاقىكردنەرە مەيە!؟".

"بەلىّ وايە!".

الباشه به لام ئه مانه ته مه ن گهوره ن، ئيدى چ جۆره ئه زموونتك مهده؟".

دەرگارانەكە بە پېكەنىنەرە:

"تاقيكردنهوهي خريان نا، هي منداله كانيان".

"ئەي مندالان لەكوين؟".

"دهبي له كوئ بن، بيكومان له پۆلدان".

"كەرايە ئەمانە...".

"ئەمانە دايك و باركى قوتابيانن".

"برٚچي لێرهن؟".

الهبەرئەرەى نايانەرىت لىەم رۆژە گرنگەدا رۆلەكانيان بە تەنيا بەجى بەيلىن".

"كهوايه ليرون تاكر مندالهكانيان تهنيا نهبن!".

"بەلىي وايە . . ".

"ئاى خوايه! سەرنجراكێشە".

"چ بوره ؟".

"هيج...".

بیگرمان من له وه تیگه یشتم چاوه پوانکه ران دایك و باوکی شه و مندالاته ن که له ژووره وه گیروده ی پرسیاره کانی تاقیکردنه وه که ن دولی د خواستی بریک لهگه ل کاکی ده رگاواندا بدویم. چونکه به بینینی باخچه ی قوتابخانه که تابلویه کی گه لیک جیاواز ها ته به رچاوم.

تابلزى رۆژى لێپرسينەوه!

ئهگهر بق ئهزموونیکی ئاسایی ئهم دونیایه دایه و بابه تهنیا به جینمان نه هیلن و هاوده ممان بن بیشك پیغه مبه ری پینیشانده ری دلسورمان له گهوره ترین تاقیکردنه و هی ژیانمان - پوژی دوایی له

حزووری خوای پهروهردگاردا هاودهممان دهبیّت. تهواو دلّنیابووم لهمه...

چونکه ئەر ئەرپەرى بەسۆز بور لەگەل ئومەتەكەيدا، زياد لە ميهرەبانى باركۆك ميهرەبان بور لەگەلماندا ر بېرى لى دەكردىنەرە،

تووشبوونمان به ههر كێشهيهك ئهوى زوٚر دڵگران دهكرد.

دلگرانی ئیمه دلگرانی ئهو بوو...

هـيچ كـهس هينـدهى ئـهو بـيرى لـه خوشـگوزهرانيى ئيمـه نهدهكردهوه.

لهماوهی پینههمبهرایهتیدا، تاقه شهویکی تا بهیان به خهوهوه بهسهر نهبردووه، شهوان رادهبوورد و نزای بن ههموو نومهتی رابردوو و داهاتووشی دهکرد، تهنانهت قاچه پیرنزدکانی دهناوسان نهوهنده نویزی دهکرد، به چاوی نهسریناویه وه داوای لیخنشبوونی له خودا بن نیمه دهکرد، داوای رهحمهت و خنشگوزهرانی و ههموو شتیکی باشی دیکهی بن دهکردین.

یهکیک بوو له روّژه بونخوشهکانی سهردهمی خوشگورهرانی - سهردهمی پیغهمبهری خوش سهردهمی پیغهمبهری خوش بوو. دایکه عائیشه که به و جوّره دیتی، لیّی پرسی: "پیغهمبهری خودا دوعام بو بکه".

پێغهمبهر بهم جۆره بۆی پارايهوه:

"ئهی خوای گهوره، له تاوانه کانی عائیشه به رابردوو و داهاتوو، ئاشکراو شاراوه یه وه، ببووره!".

عائیشه زور دلخرش بوو به نزاکهی و تهنانهت بیکهنی.

پێغەمبەرﷺ کە بەمجۆرە عائیشەي بینی، لێی پرسی:

"ئهی عائیشه ئایا ئه و نزایهی بقم کردیت هینده دلخوشی کردیت؟".

له وه لامدا عائيشه وتى:

"ئەي پێغەمبەرى خودا، چۆن دڵخۆش نەبم! ".

پێفهمبهر له پڕ جدیهت گرتی:

"ئەى عائىشە، سويند بە خودا لەدواى ھەموو نويْژيْكەوە من ئـەو نزايە بى ئومەتەكەم دەكەم!".

رپزژیکیان جاریکی دیکه پینهمبهرمان گریان و لالانه وهو دهیوت: ناسمان و نزای بی دهکردین، به دهم گریان و لالانه وهوه دهیوت:

"ئىهى خىوداى گىهورە، ئومەتەكىهم بېارىزە! بىهزەيىت بىه ئومەتەكەمدا بىتەوە".

بێگومان ئافرێنى مەزن، خۆى دەيزانى پێغەمبەرەكەى بـۆ كـێ و لەبەرچى دەپارێتەوە.

وهلی فهرمانی به فریشته جبریل کرد:

"ئەى جېرىل! ھەرچەندە خوداكەت ئاگاى لـە ھـەموو شـتێكە، بەلام دىسان تۆ بچۆرە لاى محمد لێى بېرسە بۆچى دەگرى؟".

حەزرەتى جبريل چوۋە خزمەت پێغەمبەرﷺ و پرسىيارى ھۆكارى گريانەكەي لێكرد.

ئەويش لە وەلامدا پنى راگەياند كە بى ئومەتەكەى دەگرى – واتە بى ئىمە–. جبریا، گهرایه وه بن حرووری پهروه ردگاری و عهرزی کرد، پیغه مبه ربن نومه ته کهی ده گری.

خودای بنهاوتا و تاقانه فهرمووی:

"ئهی جبریل، بچورهوه بو لای محمد و پینی بلی، ده ربارهی نومه ته کهت نیمه تو رازی ده که ین و هه رگیز زویرت ناکه ین".

مافى شهفاعهت

خۆشترین سوپرایز بن ئهو مرزقانهی باوه پی تهواویان به خودا و پیفهمبهر ههیه له رزری دواییدا، شهفاعهته.

شەفاعەت واتە ناوبەندى كردن لەنئوان دوق كەسىدا. بىق نموونىە: ناوبەندىكردن بى ئاسانكردنى كارى كەسىنىك، شەفاعەتە.

هـهروهك چــۆن: بوونـه هۆكـارى بهخشــرانى كەســنك بـههۆى تاوانهكەيەوە رىنك لەو كاتەى خەرىكە سزا بدرىن، شەفاعەتە.

له روّری دواییشدا خودا مافی شهفاعه تدهداته به شیک له به نده کانی، بینگومان ئه و به ندانه ی لای زاتی ئه و زوّر خوشه ویستن. مه زنترین شهفاعه تکار له و روّره دا پیفه مبه ری ئیسلامه روّی نهوه شهفاعه تروّرین رماره ی خه لک ده کات.

پهروهردگار زورترین مافی شهفاعه تکردن دهداته پیغهمبهری نازدارﷺ، لهو پوژهدا که تهواوی گروی مروق له چاوه پوانییه کی پپ نیگهرانیدایه، زاتی به دیهینه ر ﷺ دهفه رمویت:

"ئهي محمد، شهفاعهت بكه! شهفاعهتت قبوله!".

پێغەمبەرى ئازىزىش شەفاعەت بۆ تەواوى ئومەتەكەي دەكات.

ئیسدی هسه موو ئسه و باوه پدارانسه ی لسه ناخسه وه خسودا و پینغه مبه ره کسه یان خوشویسستووه، پشسکی شسه فاعه ته که یان به رده که ویّت.

ههندیّك تهنانهت لیّپرسینه وهشیان لهگهندا ناكریّت و راسته وخلّ ره وانهی به ههشت ده كریّن، ههندیّكی دیكه لیّپرسینه و هیان بی تاسان ده كریّت و زووبه زوو ده رباز ده بن و تاوانه كانیان ده به خشریّت.

مەيدانى حەشر پردەبيت لە سەداى خۆشى دەربرينى شەفاعەت بۆكراوان.

ئافرینی میهرهبان لهبهر خوشهویستی پیغهمبهرهکهی ههتا دیت له بهندهکانی خوشدهبیت.

پاشان نۆبەى پىغەمبەرانى دىكە دىنت، ئەوانىش شەفاعەت بىق شوينىكەوتووانيان دەكەن.

دواتىر بەندە سەرپاستەكان لەو شەفاعەتەى پېيان بەخشىراوە بەشى دۆستانيان دەدەن، واتە شەفاعەت بق ئەوانەى دىكە دەكەن بە ئەندازەى ھەگبەكەيان.

لهبهر ئهم بهندانهش خودا له كۆمهالنكى ديكهى بهندهى خۆشدەبنت.

شوێنی ژووان، حموزی کموسمر

بیباوه رانی مه ککه سه ره تای هاتنی ئیسلام سه ره رای ئازاردانی له راده به ده ری پیغه مبه ریک هاو کات قسه و قسه نوک و تزمه تنه مابوو بخی هه نه به ستن.

بن نموونه: پێغهمبهرگ هیچ مندانی کوری نهبوو، بۆیه ناوناتۆرهی (ئهبتهر) واته وهجاخ کوێریان لێنابوو. بێ دهمکوت کردنی بێباوهړان خودا سورهتی پیرێزی (ئهلکهوسهر)ی نارده خوارهوه.

له سورهتی کهوسهردا خودا دهفهرمویّت: "ئاوی کهوسهرمان داویتی که ناوی جوّگهیه که له به هه شندا، دهی توّش نویّر بکه بی خودای خوّت قوربانی بی بکه، به راستی نهوه ی خوّشیی له تو نایی خوّی وه جاخ کویّر و نه وه براوه یه."

کەوسەر ناوى رووباریکى بەھەشتە، ئاوى ئەم رووبارە لە رۆژى دواييدا دەرژیتە ھەوزیکەوە بەناوى ھەوزى كەوسەرەوە،

له راستیدا له و دونیا هه رپینه مبه ریک و حه وزیکی تایبه ت به ختی هه یه . گه و ره ترینیان حه وزی که وسه ره و وه ک له سوره ته که دا ها تو وه ، به خشراوه به یینه مبه ری خومان .

وهك ئەر پێناسەيەى پێشەوامان ﷺ بۆى كردووه، ئاوى كەوسسەر لە شىر سىيىتر و لە ھەنگوين شىرىنترە.

لەسەروو ھەموو ئەمانەشەوە ئەوەى جارىك لە ئاوەكە بخواتـەوە ئىدى بى ھەتا ھەتايە تىنووى نابىت.

دۆست و هاوه له نزیکه کانی له پیغه مبه ریان پرسی: نهی نیردراوی خودا له روزی دواییدا چون تو بدوزینه وه ؟ له وه لامدا پیغه مبه ریکی ناونیشانی سی شوینی پیدان:

ئه و شوینه ی ته رازووی دادگه ریی تیدا داده مه زرینریت، پردی صیرات و حهوزی که وسه ر.

وات حدوزی که وسدر یه کیّک له جیّروانه کانمان له گه ل خوّشه ویستماندا.

له کاتێکدا پێویستمان پێیهتی دهتوانین لهسه رحهوزی کهوسه ر بیبینینه وه . نه و له ری چاوه ریّی نیّمه یه ، هه رکه ببینینی دهستبه جیّ دهمانناسیّته وه . هه رکه سیّك له دونیادا خوّشی بوویّت، له ویّش له سه رحه وزی که وسه ر ده یبینیّته وه ، موسولمانان کاتیّك چاویان پیّی که وت ، به ره و پیری هه لدیّن و دهستی موباره کی ماچ ده که ن.

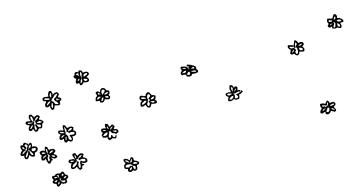
ئێمه بهتایبهت، لهبهرئهوهی لهم دونیایهدا بینینی ئهومان نهبووه بهش، بۆیه لهوی تێر تێر تاسهی دووریمان دهشکێنین.

له ئارى كەرسەر دەخۆينەرە .. ھەم تىنوپتىمان دەشكىت ھەم تاسەي دورىمان لە خۆشەرىستەكەمان.

هه رچی خوانه ناسانیشه - نه وانه ی پنیان ده وت و ه جاخکویر - له دووره و ه ته ماشای نیمه ده که ن چون و ه ک په روانه به ده وری پیغه مبه ردا گی دنین و ده چین.

ئیدی به ناچاری لۆمهی خزیان دهکهن و دهبیژن:

"تۆ بروانه ئومەتئكى چەند مەزنى ھەيە... بەراستى ئىمەين وەجاخكوير".

چۆن لە پردى صيرات دەپەرينەوە؟

کهسیّك دوای برینی ریّگهیه کی دووردودریّر و مهترسیدار کاتیّك گهیشته مالهوه ههناسه یه کی قوول هه لده کیشیّت! ئیدی ئیّره جیّگای پشوودان و نارامی و دلنیاییه.

خۆ له راستیدا گهر ئاستهنگ و زهحمه ته کانی ریّگه ی دوور و دریّژ و پر مهترسی بهیّنینه پیش چاوی خومان، ئهوکات باش له نرخ و گرنگی مال تیّدهگهین.

مرزهٔ ئیدی ئه وکات ناخی پرده بیّت له هه ستی منه تباری به رامبه ری خوداکهی که به سه لامه تی ئه و ریّگه پر کیشه یه ی پی بریوه، له ناخیه و ه سوپاسی ده کات.

"سوپاس بن ئەو خودايەى لەو رنگا پرمەترسىيە پەراندميەو، و گەياندميە مەنزنى ئارام و گەرم و گور". رینگای مروّق ههرچهنده زیاتر ئاستهنگی تیدابووبیّت، نهوهنده به تاسهوه نزا دهکات و بهو نهندازهیه چیّژ له مهنزلّی نارامیی و دلنیایی و مردهگریّت.

صیرات: واته ریّگا، پردی صیرات مهترسیدارترین پرده بهدریّژایی ژیانمان ریّمان تیّکهوتبیّت،

چونکه نهم پرده بهسهر دوزهخهوه بنیات نراوه.

ئەمىه ھەوالانكى پىغەمبەر الله بەئىمەى داوە، خىق ھەر شىتىك دەربارەى دوارۇژ بزانىن لە قورئان ياخود پىغەمبەرى نازدارمانەوە الله قىربووين.

وەك پێغەمبەرﷺ ئاماژەى پێداوە، ھەموو مرۆڤەكان بەسەر پردى صبراتدا دەرۆن.

یه که م که به سه ریدا تیده په پینه پیغه مبه ری نیسلامه ﷺ، نه مه ش بی نیمه ی شوینکه و تووانی به خششیکی باشه .

چونکه حهزرهتی محمدگی باشترینی رینیشانده رانه، نه وانه ی به رینی رینیشانده رانه، نه وانه ی به ریخی نه ودا ده رین و شوینینی هه آده گرن، هه رگیز رینی راست هه آله ناکه ن، هه رده م کورتترین و سه لامه تترین رینگا ده بیته به شیان.

ههروهك چۆن له دونيادا رينيشاندهر و ريبهرمانه، ههرواش له دواريزدا چاوساغ و رابهرمانه.

شوێنکهوټووانی دونيای، لهوێش رێچکهکهی دهگرنه بهر.

پێغهمبهرﷺ کاتێك بهسهر پردى صبراندا تێدهپهڕێت دهم به نزايه و دهڵێت:

"خودایه ناسانی بکه! خودایه ناسانی بکه!".

ئيمهش لهدواي ئهوهوه داواي ئاساني دهكهين...

کهسانیک به خیرایی رووناکی بهسهر پردهکهدا تیده پهرن، کهسانیکی هاوشیوهی رهشه با، کهسانیک له چاوترووکانیکدا.

هەركەسنىك چاكەكانى دونىاى زياتر بنىت، خىراتر تىدەپەرىت.

ههندیکی بهخیرایی بالنده، ههندیکی بهخیرایی نهسپ، کرمهالیک بهخیرایی رهوتی وشتر. وهلی بیباوه ران بهخودای تاقانه و روژی پهسالان، ناتوانن پرده که بین.

ئەرانەى لـه دونيـادا هـەرگيز گوييـان نەدارەتـه ئامۆژگارىيـەكانى پيغەمبــەر و شــوينى نەكــەرتوون، لــەويش دەرفــەتى شــوين پـــى هەلگرېنيان نىيـه.

له وانه دهبن که دهکه و نه خواره وه ۱۰۰۰ وه ک ده شرانین خواره وه دوزه ده که ونه دوزه و که ونه خواره و ده که ونه خواره و ده کین:

(به لنى وه لند. به راستى پيغه مبه رمان ها ته سه روزه ي ترساندين، به لام ئيمه باوه رمان پينه کرد و به دروزنمان داناو وتمان: حاشا خوا هيچ ئايه تيکي نه ناردووه ته خوار. ئيوه، ئه ي ئه وانه ي خوتان به فروستاده ي خوا دائه نين، له گوم راهييه کي گهوره دان، ئه يشلين: ئه گهر ئيمه گوي چکه مان ببوايه بي بيستني قسه ي پيغه مبه ران يا هوش و فاممان بوايه بيرمان بکردايه ته وه ئيستا له ئه هلي دوره خ نه نه بووين.) الملك: ۱۹-۱۰.

ئیماندارانیش له کرتایی پردهکهدا ههناسهیه کی قسوول هه لده کیشن و ناهیک به به ریاندا دیته و میونکه دوای پردی صیرات، نیدی ده رگای به هه شت ناوه لاده کریت.

به لنی نهمه نیدی مهنزلی راسته قینه ی به لیّنپیدراومانه ... نه و ماله ی خودا کردویه تی به شویّنیکی نارام و بی کیشه و سهرئیشه و پر له خوشگوزه رانی و دوور له هه موو ده ردی سه رییه ك.

له دهروازهی بههه شته وه ثیدی ناخوشی و سهختی قهده غه دهبن، هه رچی ینی ده لنن نازار و نه شکه نجه بوونی نامینیت.

ئیتر بهنده سهر راسته کانی په روه ردگار به مجرّره باشتر تیده گه ن له و هه موو چه رمه سه ریه ی چه شه تویانه و له دوای خرّیان جیّیان هیشترون.

به و په ری د لخو شییه و ه ده لین: (سوپاس بو شه و خودایه ی گفتی خوی که دابووینی، لهگه لی هیناینه دی). الزمر: ۷۶.

بەھەشت شوينىكى چۆنە؟

بهرلهوهی تق بلّیت با من خوّم بیلّیم! راست دهکهیت، ئهوه خهریکه دهگهینه کوّتایی کتیّبه که به ناوی "تامهزروّی ناسینی بهههشتم" هوهیه – هیشتا باسیّکی ئهوتوّمان لهبارهی بهههشتهوه نهکردووه، به لام بیرت نهچیّت باسی ریّگای چوون بوّ بهههشتمان کرد...

دهربارهی مردن، گۆپ، زیندووبوونهوه، مهیدانی حهشر، تهرازووی کیشانی چاکه و خراپه، هاودهمیی پینههمبهرمان الله پوژهدا، پردی صیرات، حهوزی کهوسهر...هند دوواین.

ئەمانە ئەر شتانەن كە يېش چرونە بەھەشت دېنە رېگەمان.

وهلی ئیدی ریکهی توولانی تهواویوو. له صیرات پهرینهوه و گهیشتینه بهردهم دهرگای بهههشت. چیتر دهتوانین به تیروتهسه لی لهباره ی به هه شته وه بدویین. گومانم نییه من که باسی ده که م و توش که گوی ده گریت وه پس نابین.

ئايا بەھەشت چۆن شويننيكە؟

گهر سهرنجت دابیّت له دهستپیکی نهم کتیبهوه، ناوبهناو دهگهریّینهوه بوّلای جیهانی رهحمی دایك. چونکه زوّر بابهتی ناو رهحمی دایك ههیه که یارمهتیدهر دهبیّت بن تیگهیشتن له زوّر شتی دوارزژ.

پیش نهوهی بچینه سهر (بههه شت)، تکات لی دهکهم جاریکی دیکه ناوسکی دایك بهینه رهوه به رجاوی خوّت.

ئیستا بیر لهو روزانه بکهرهوه که هیستا لهدایك نهبووبوویت. ئهو روزانهی که تهنیا کورپهیهکی بچووك بوویت.

ئهگەر ئەوكات دەربارەى ئەو دونيايەى لـه داهاتوودا چاوى پـێ هەلدەهينىت پرسـيارم ليبكرديتايه، چ وەلاميكت دەدايـهوه؟ راسـتر بليم، دەتوانى هيچ وەلاميك بدەيتەوه؟

بيكومان نهتدهتواني!

هیچ زانیاریهکت نهبور سهبارهت به جیهانی دهرهوه.

بق نموونه وینای ئاسمانی شین، ههورهکان، بالندهکان، میشههنگهکان، گیانلهبهر و میرووهکان کار و بهرخولهکانت بق نهدهکرا.

ویّرای ویّنا نه کردن هاوکات نه گهر برقم باس بکردیتایه، دیسان تینه ده گهیشتیت. له به رئه وهی نه و دونیایه ی تیّیدا بوویت زوّر جیاواز بوو له گهل نه وه ی بوّی ده چوویت. ناوسکی تهنگ و تاری دایك له کوی و نهم جیهانه پان و به رین و پازینراوهیه به ناسمان و، دهریا و زهریا و چیاكان و، ده شت و دوللی سهوزی فراوان، له کوی ...

نهدهکرا بزانیت تا چ رادهیه کسهرزه وی جیاواز و رهنگاورهنگتره له سکی دایك. کاتیک بهراوردی نهم دونیایه شبه به ههشت دهکهین، وه ک سکی دایك.

به کورتی ئیمه ناتوانین به بیرکردنه و تیفکرین ته واو له جوانیه کانی به هه شت بگهین.

به هه شت گه لیک جوانتره له جوانترین وینه که شهقامان پهی پی دهبات، جینگایه کی زور سه رنج پاکیشتره له هه رچی شتی سه رسو پهین و ناوازه و ده گمه نی شهم دونیایه.

بیر له چهند دیمهنی دلرفین دهکهیته وه چهند جوانی دیت به خهیالندا، بزانه نهوه بهههشت نییه و بهههشت لهو دلرفیننتره.

ئايا بەھەشت بە ھىچ جۆرێك لە دونيا ناچێت؟

بههه شت ههم له دونیا دهچینت، ههم ناچینت! بن نموونه وهك نیره لهویش درهخت ههیه، ههرچهند نیمه درك به "درهختبوونی" ئهوان دهکهین، به لام دیسان درهختی ئهوی لهوانی ئیره ناچیت.

(ئەھلى بەھەشت لە بەھەشتا پال ئەدەنەرە بە قەنەفەرە نە ھەتاو ئىمبىن و نىە سەرماى سەخت. سىيبەرى درەختەكانى بەھەشت نزيكە بەسەر سەريانەرەر چنىنى مىروى درەختەكانى بەھەشتان بۆ ئاسان كراوە بە ئاسان كردن.) الإنسان: ۱۳–۱۲

ده نیست، مادام هه درووکیان دره خستن، نیسدی دهبیست چ جیاوازیه کیان هه بینت؟ که وایسه له ناخی دانسه و بهاریرده و که همردووکمان به هه شتی بین و له وی پیکه و هدردووکمان به هه شتی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هه شتی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هه شتی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی بین و له وی پیکه و هدردوکمان به هم شدی و که بین و که وی بی بین و که وی بی که وی که وی

ئەركات بە ئاسوردەيى پيت دەليم:

"ئـهوهتا بنـواپه! بينيـت؟ قـهت پێشـبينيت دهكـرد درهختـی بهههشت له درهختی دونيا هێنـده جـوانتر و جيـاوازتر بێـت، يـاخود دهتوانی وێنای بکهيت؟ "

هاوشنوهی دونیا له بهههشتیش میوه ههیه...

هه رچه نده له رانه یه خودای توانا میوه ی جیاوازیشی له به هه شتدا به دیهیّنابیّت. به لام دیسان میوه کانی ئیره شمان له وی هه ر ده ست ده که ویّت. بی نموونه: سیّو، برته قال ، هه نار ، هه نجیر ، تری ، ... هتد.

کاتێك چاومان پێيان كەوت ئيدى بە خۆمان دەڵێين: "ئەوه سێوه، ھەناره، ھەنجىرە... لە دونياشدا تاممان كردبوو!!!

(موژده بده بهوانهی ئیمانیان هیّناوهو چاکهیان کردووه که له قیامه تدا ئهبنه خاوهنی باغ و باغاتی وهها جوّگا بهناویانا ئهروات، که له بهری ئهو باغ و بهههشتانه پرقیّکیان بوّ بیّت ئهلیّن: ئهمه ئهو خواردهمهنییه که له دنیادا بوّمان ئههیّنراو ئهمانخوارد چونکه پرتیان لهسهر ویّنهی هی دنیا بوّ ئههیّنریّن) البقرة: ۲۰.

(ئەوائە پۆزىييەكى ديارى كراويان لە لايەن خواوە بۆ ھەيە.) الصافات: ٤١.

وهلی تام و بونی میوه کانی به هه شت به نه ندازه یه کی وا جیاوازه که نیستا وامان لیده کات بلین: بو زانینی چیزی سیویکی به هه شت، هه نجیریکی به هه شت... ده بینت بچینه به هه شت خوی و له وی بومان ده رکه ویت.

به لام خن هیچ نهبیّت ده توانین بلّین: " نهگهر میوه ی نهم دونیا نهوه نده به له نه بیّرینه چ به دونی نه بیّرینه چ تامیّکی ههبیّت! ".

پرسیار: ئایا له بهههشت تهنیا درهخت و میوه ههیه؟ بیگومان نهخیر!

به و پیده نیعمه ته کانی دونیا ته نیا دره خت و میوه نین، بزیه بیشك نیعمه تگه لیکی له ژماره نه هاتوویش له به هه شت چاوه رینمانه...

(له بههه شتا میوه یان بق هه یه و هه رچی داوابکه ن له بههه شتا بقیان هه یه.) بس: ۵۷.

ناسىنى بەھەشت بە جوانترىن شىرە لەرىى ئايەتەكانى خاوەنى بەھەشتەرە مومكىنە.

كه وايه با گه شتيك به ناو قورئاندا بكه ين و بخوينينه وه.

(جلوبهرگی ناوریشمی ناسک و نهستوور لهبهرنهکهن و له بهرانبهری یهکهوه دائهنیشن.) الدخان: ۰۵.

(نموونهی ئه و بهههشتهی گفتی بهوانه پی دراوه که خویان له کوفرو گوناه ئهپاریّزن، ئهوهیه جوّگه و پووباری ئاوی بوّگه ن نهکردوو و جوّگهی شیری تام نهگوّراوو جوّگهی شهرابی مایهی لهزهت و خوّشی بوّ ئهوانهی ئهیخوّنهوه و، جوّگهی ههنگوینی پالفتهکراوی تیایه. ههموو جوّره میوهیهکیشی بوّیان تیایه لهگهل عهفوو لیّبووردن له خوای خوّیانه وه.) محدد: ۱۰.

(بهراستی خوا نهوانه ی که ئیمانیان پی هیناوه و کرداری چاکهیان کردووه نهیانخاته ناو بههه شتگه ای واوه جوگها و به به به بیریانا نهرواو، له بههه شتگه اله به بازنی زیرین و به مرواری جوان نهکرین و نهرازینرینه وه و بهرگیان له بههه شتدا ناوریشمه.) الحج: ۲۲.

(لەسەر تەختى خەوى بەتاڭىزىروزيوتەنرارە كە دورو ياقووتى ينوه كراوه. ياليان لهسهر داوهتهوه له بهرانبهري يهكترا. بهسهريانا ئەگەرين بۆ خزمەتكردنيان چەند ميردمنداليكى ھەمىشە بەر حاللە ماوهو نهگوراو. به پیانهی بی دهست و لوولهو گوزهی دهست و لوولهدارو به کاسهی شهرایی ساف و بنگهردهوه. سهریان به خواردنهوهی ئهو شهرابه نایهته ئیش و هوشیان لهدهس ناچی و سەرخۆش نابن. ئەو مێردمندالانە ميوەيان بەسەردا ئەگێرن لەو جۆرەي خۆيان ھەلْيئەبرْيْرن. گۆشتى يەلەرەريشيان بۆ ديْنن لەر جۆرەي خۆيان حەزى لى ئەكەن. حۆرىي چاو قەويىشىيان ھەيە. لە وينهى مرواريي لهناو سهدهفا دايۆشراو. ههموو ئهمه له ياداشي ئەو كردەوە باشانەدا كە لە دنيادا ئەيانكردن. لە بەھەشتا واتەيى نابیسن که بیسوودو هیچوپووچ بی یا تاوانبارکردنیانی تیابی. تەنها ھەر وتەي (سەلام .. سەلام) ئەبىسىرى، ھەرچىي ئەوانەي خاوهنی لای راستن، واتبه دهفتهری کرداریان ئهدریته دهستی راستیان، تو چوزانی ئەوانىي خاوەنى لاي راستن، چين؟ لەناو مۆردى درك ليكراوهدان. لهناو دارمۆزى بهر له خوارهوه بۆ سهرهوه ريزكراودان. له پهناى سيبهرى پهل كشاويشدان كه ههرگيز كورت نابيتهوهو زيادو كهم ناكا. لاى ئاوى داكراوان واته ههركاتى بيانهوى بۆيان دائهكرى بيخۆنهوه. لهناو ميوهى زۆريشدان. كه نه ئهبريتهوهو نه لييان ئهگيريتهوه. لهناو فهرش و رايهخى بهرزكراوهدان كه چين لهسهر چين لهبان يهك دانراون.) الواتعة: ١٥-٣٤.

(كانياويكى رەوانى تيايە. چەندىن تەختگەلى بەرزو بلندىشى تيايە. چەندىن پشتىي تيايە. چەندىن پشتىي رىزكراويشى تيايە. چەندىن فەرشى راخراويشى تيايە). الفاشىة:

(ئەمە گشتى لىە لوتف و كەرەمى خواى تۆوەپە لەگەليان و دەسكەوتى گەورەپش ھەر ئەمەپە،) الدخان: ٥٧.

ئايا له بەھەشتدا ھەموو خواستەكانمان بەجێدێن؟

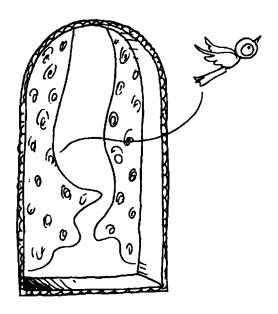
به و پنیهی به هه شت جنگای ئاسووده بیه و بن بچروکترین شتیش مرز قتیدا زویر ناکریّت، که واته هه موو خواست و داواکاریه کانیشمان دینه دی.

(بۆ ئەھلى بەھەشت لەن بەھەشتەدا كە گفتيان دراۋەتى پىلى، ھەرچىي شىتى خۆيان ئارەزۇرى بكەن ھەيـە. ھەمىشـەيش لەن بەھەشتەدا ئەمىنىنەرەن قەت لىلى ناچنە دەرەرە.) الغرقان: ١٦.

(له بههه شتا ئهوهی نه فسی ئاده مزاد ئاره زووی بکاو چاو له زه تی لی و ه ربگری هه یه) الزخرف: ۷۱.

(هەرچىييان ئارەزوو ئى بىن بۆيان ھەيلە ئەو بەھەشلتەداو ئەوەيشمان زياتر لايە بۆيان). ق: ٣٥.

ئەرەى ئارەزووى فرين دەكات وەك بالندە لە شەقەى بال دەدات، ئارەزوومەندانى سوارچاكى سوارى ئەسىي ناياب دەبن.

هه رکه سیّك حه زی له ماسی گرتن بیّت، راوه ماسی ده کات... هه رکه سیّك ئاره زووی باخداری هه یه گول و گولزار پیده گهیه نیّت... به لام هاوشیّوه ی ئه وه ی ئیره ئه رك و ماندووبوونی ئه وترّی نییه...

به پشتیوانی خودا هه رشتنگ له دونیادا ویستومانه بیکهین و دهستی نه داوه، له به هه شندا به رجه سته یان ده کهین.

ماوه یه ک من بن خزم ریزبه ندی ژماره یه ک شتم نووسیبوو. پاشان ویم: "نا، قهید ناکا، تق با جاری بچینه به هه شت، دواتر بیرده که مه وه چی بکه م و چی نه که م". گهر حهزده که یت یه کیک له و هیوایه تانیه ت پسی ده لیم که نووسیبومن، نه سپ سواری! به لین، من تاکو نهم ته مه نه م سواری نه سپ نه بووم! که چی هه رده م بیرم له وه کردووه ته وه، گه لا نه سپ سواری به نه سپیکی به رزی ناوقه د پانی تووکنی تووک نه رم له ده شتیکی پان و پوری سه وزدا، چون هه ستیک به مرود ده به خشیت؟ پیم وایه له م دونیایه دا بواری هینانه دی نه م ناواته م نییه، به لام به لینم داره کاتیک چوومه به هه شته وه یه که م کارم نه وه بیت.

له چاخی خوشگوزه رانیدا (سه رده می پیغه مبه رو هاوه لانی)، هاوه لیک له پیغه مبه ری پرسی شهی پیغه مبه ری خودا، من زور حه زم له ئه سیه. نایا له به هه شتدا ئه سپ هه یه ؟".

له وه لامدا پیخه مبه ریک فه رمووی: گهر چوویته به هه شته وه، نه سپیکی له یا قووتی سوور دروستکراوت پی ده به خشریت که دوو بالی هه یه و، به سه ریشتیه وه بی هه رکوی بته ویت ده تبات.

(بن گومان ئيمه پاداشى چاكهكاران بهم جوره ئهدهينهوه.) المرسلات: ٤٤

ئايا شتيك ههيه له بهههشتدا نهبيّت؟

ئەدى چۆن! بێشك له بەھەشتدا ھەندىٰ شت نييه.

شتانيك كەر بەدواپشياندا بگەرييت نايانبينيتەرە.

وهلی به مه شتیه کانیش خویان خوازیاری گهران نین به دوای شه و شتانه دا...

بن وینه توورهبوون، هه لچوون، ئیره یی بردن، درن و ده له سه و هه لخه له تاندن، باسکردنی خه لکی له پاشه ملی، شه پ و به زم، ناوناتوره، تومه هه لبه ستن، قسه هینان و بردن، سته مکردن، دری، هه لخه له تاندن، خیانه ت... ئه مانه و هه رچی کرده و گوفته ی ناباشی هاوشیوه هه یه له ده رگای به هه شته وه ده ریازیوونیان بن نییه.

وهك پاداشتیك بق ئه و راستكارانه ی له دونیادا خویان له خراپه پاراستووه، له بههه شندا خودای بالادهست لییان دهپاریزیت...

(بەراسىتى ئەو كەسانەى لە دنيادا لە خوا ترساون لە پايەو شويننىكى وادان لە دەردو ئازار ئەمينن.) الدخان: ٥١.

به کورتی ئهوهی له بهههشت دهست ناکهویّت، ئهمانهیه، به پشتیوانی خودا ئهگهر بچینه بهههشتهوه چهند بارگرانییه کی دیکهی وهك: نهخرشی، ئازار، ماندویّتی، بیّتاقهتی، بیّضهویی، ...هتد، نابینیت.

نا، نەخىر. ئەرەي بىستت راستە!

له به هه شتدا خه و نییه . چونکه دانیشتوانی نه وی هه رگیز خه و یان نایه تن بیویستیان به خه و تن نییه .

ئەرە زۆرباشە ئىدى!

كه ئەو ھەموو شىتە خۆشە ھەبىت ئىبتر بۆچى خەلك بىمويت بخەويت؟ ھاوكات خەلكى بەھەشت يىويسىتى تەوالىتىشىان نىيە،

ت ده توانین له خواردن و میوهی به هه شت ده خوین، وه لی هه رگیز وامان لی نایه ت بلین: "ئای خوایه، زورم خوارد، زور ته نگاوم" و بو دوزینه وه ی ته والیت به ملاو به ولادا را بکه ن.

به و پنیه ی پنفه مبه ری نازدار گر هه والی داوه ، به هه شتیه کان پنویستیان به ته والنت نابنت له بری ناره ق ده که نه وه ، به لام ناره قه که شیان بونی میسکی لندنت.

دەپرسى: تەواو؟ نەخير تەواو نەبورە!

له به ه شندا كار و خه بات و سه عى كردنيش نييه!

چونکه به هه شت جینگای پاداشت و هرگرتنه و هیه ، له وی پاداشتی په رستش و کاری چاکه و خوپاراستن له خراپه و هرده گرین و بی هه تاهه تایش پاداشته که به رده وام ده بینت .

له ژیانی نهم دونیادا چهنده چاکه بکهین، نهوهنده زیاتر پاداشت و هردهگرین...

"چي، وتت نوێڙ؟".

"نهخیر له به هه شندا نویزگردن نییه، نویی په رستشیکی فه رزه له سه رمان له دونیادا و ه لی له به هه شندا نییه".

سهره رای ههموو نهمانه، له ریزی "نهبوو" هکانی بهههشتدا شتنکی دیکهش ههیه نهویش "مردن"ه!.

(مەرگ ناچێژن لە بەھەشتا لەو مەرگە بەولاوە كە يەكەم جار لە دنيادا چەشتوويانە و مردوون و، پەروەردگارى خۆيان ئەيانپارێزێ لە ئاگرى دۆزەخ.) الدخان: ٥٦.

جاويدانيتي بهههشت...

جاویداننتی بهههشت وتی: که چوویته بهههشتهوه ئیدی جاریکی دیکه ناچیته دهرهوه!

(هـیچ ئەلــهم و ئــازارێ ناگــا بــه لــهش و دلیـان و لــهو بههشتانهیش دهرناکرین.) الحجر: ٤٨.

گەر يادت بنت پنم وتيت: لە بەھەشتدا نىعمەتگەلنىك ھەيە ھەرگىز لىرە نەتبىنىبوون، ترۆپكى ئەوان (نەمرى)يە.

چونکه له دونیادا هیچ شتیك نهمر نییه،

ليره كات وهك ئاوى رووبار ههردهم ريدهكات.

چرکه، خولهك، كاترمير، روزه، مانگ و سال يهك به دووى يهك دهکهون.

وهرزهکانی سال دین و تیده په پن، هیچ په لی دره ختیک تاهه تایه پشکداری (به هار) نابیت.

جوانی هیچ گولیّك تا سهر بن باخچهكان نامیّنیّتهوه، چونکه برسكان و سیس بوون حاشا ههانهگره.

ليره روزيك ديت، هاتووان دهچن، لاوان پيردهبن، تازهكان كون دهبن، ديدهنيهكان مالتاوايي له يه دهكهن.

لنره ههموو شتنك كرتايي ههيه...

خواردنی سهر خوانه کان، میوه ی په ز و باخه کان، میش هه نگی یووره و هه نگوینی نیّو به ندی شانه کان به کرّتا ده گهن.

رۆژان تندهپهرنت و دواجار ژیانیشمان تهواو دهبنت و دهگاته خالی کوتایی.

ئەمـه لەكاتىكدايـه كـه هـەردەم خواسـتى (ھەمىشـه ژيـان) لـه ناخماندا دەنگ دەداتەوە، دلمان رازى نىيە بـه تـەواوبوونى هـيچ كـام لەوانەى ئاماۋەمان يىكردن.

ده خوازین دارو دره خت ههمیشه سهوز بیّت، خونچه و گول ههردهم دهم به پیّکهنین بن، ههر چوار وهرز به هار و، تهمهنمان ههر لاویّتی بیّت.

واته گەورەترىن ھێڤيمان لە دونيادا (نەمرى)يە، بەلام لـه دونيـادا "نەمرى"نىيە.

چونکه دونیا (فانی)یه، فانی: واته روّژیّك کوتایی دیّت، دیّت و دهروات، به لام به ههشت فانی نییه،

له بهههشت گولهکان سیس ناین.

له بەھەشت، بەھار كۆتايى نايەت.

له بهههشت، ميوهكان قهت تهواو نابن.

له به هه شت، هیچ شتیك كنن نابیت.

له بهههشت، تهمهن تێناپهرێت.

له به هه شت، که س پیر نابیّت.

له بهههشت، كهس نامريّت.

له بههه شت، خوشه ويستان هه رگيز لنك جودا نابنه وه.

چونکه بههه شت شویننیکه تیدا خودا (بوون)ی کردووه به (جاویدانی).

(ئەو كەسانەيش كە ئىمانيان ھێناوە و كردەوەى باش ئەكەن لەمەوپاش ئەيانخەينە چەند باغ و لالەزارێك كە جۆگاى جوان و سازگاريان بە ناودا ئەروات و ھەتا ھەتايە لەو شوێنە خۆشەدا دەمێننەوە). النساء: ٥٧.

ئايا له بهههشتدا ومرس دهبين؟

له دونیادا گهر خواردنیّك -ئهگهر چی خوّشیش بیّت- سی جار لهسهر یهك بیخوّین لیّی وه پس دهبین. خوّشترین میوه ههفتهیهك لهسهر یهك بیّته بهردهستمان ناپهزایی دهردهبرین... ئهگهر سی شهو و پوّژ لهگهل هاوریّیه کماندا گفتوگی و دهمه ته قیّ بکهین، پوّژی چوارهم بهدوای ریّگای دهربازبووندا دهگهریّین.

کهوایه چوّن وه رس نابین له باخ و باخچه، رووبار و سهوزایی، ئهسپی خوّشره و جلوبه رگی ئاوریشمی، خواردن و میوه ی دهگمهن، نیعمه ته به بن نه هاتووه کانی دیکه ی به هه شت؟

دواجار ئەمانەش دووبارەن و بۆ ھەتاھەتايە دووبارە دەبنەوە؟

پێش ههموو شتێك دهبێت بزانين له بهههشندا هێكارێك نييـه بـێ بێزاربوون، تهنانهت خودى بێزاربوونيش نييه، بهكورتى لهوێ ههستێك نييه بێ وهږس بوون.

ئیستا پرسیاریکت لی دهکهم: دهزانم زوّر حهزت له سیوه، وهلی گهر ههموو روّژیک چهند جاریک سیو بخویت لیّی بیّزار دهبیت. وات لیّدیّت حهزدهکهیت بی ماوهیه سیّوت بهرچاو نهکهویّت. چونکه تامی تهواوی ئهو سیّوانهی خواردوتن کهم تا زوّر وه ک یهکن.

دوای ماوهیهك وا ههست دهكهیت بهردهوام ههمان جوّری سیّو دهخوّیت.

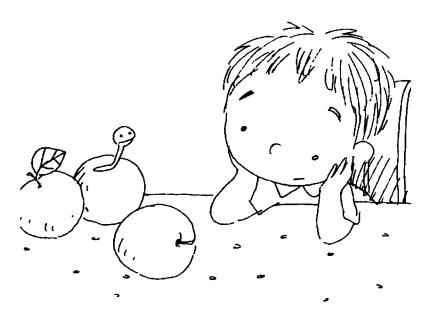
بۆيە لە سنو وەرس دەبىت.

باشه ئهی ئهگهر ههر سێوێك كه دهيخۆيت لهوهی پێشتر خۆشـتر بێت و تامێكی جياوازی ههبێت چی؟

بەلىن، ئىدى ئەركات وەرس نابىت، گەرچى ھەفتەيەك يان مانگىك بەردەوامىش سىنو بخۆيت دىسان بېزار نابىت...

سێوهکانی بهههشتیش بهم شنێوهیهن، ههروهك چێن بهههشت خێی ناکوتایه، ههرواش نیعمهتهکانی ناوی له فرهجێریدا ناکوتان.

بن وینه تامی سیوهکانی شهوی له فرهجوریدا ناکوتایه، ههر سیویک لهوی پیشکهشمان دهکریت لهوی دیکه جیاوان و بهتامتره،

خۆ لە دونياشدا نموونەپەكى بەرجەستەي ئەوە دەبينىن.

خودا سێوهکانی دونیای بهجوٚری جیاواز بهدیهێناوه، ههندی سێو شیرینه، ههندیّك ترش، ههندیّك رهق، ههندی ئاودار، ههندیّکی تر...

ئەو خودايەى لە دونيادا جۆرى جياوازى سۆوى بەديەيناوه، لە بەھەشتىشدا لە ھەر جۆرىك جۆرىچكەى جياوازتر بەدىدەھىنىت.

كاتنك بهم جۆره بنت.. ههرگيز نالنين: بهسه ئيدى، لـه خـواردنى سنو وهرس بووم.

ئیستا خوّت له به روزشنایی نهم نموونه یه دا بیر له نیعمه ته کانی دیکه بکه رهوه و بیاننرخینه . ئەنجامدانى كارىك لە دونيادا -ئەگەرچى بەچىرترىن كارىش بىت لامان- ماندوومان دەكات، بەھۆى ماندووبوونىشمانەوە نەختىكىش بىزار دەبىن.

پیاسه کردن و گه پان به ناو قه شه نگترین باخ و سه وزایی شه م دونیایه دا بق ماوه یه کی زور، وامان لیده کات سکالا ده رب برین: "به سه شیتر، بیزاربووم له گه ران".

خۆ لە راستىدا لە پياسەكردن و ئەو دىمەنە دلْرفىننانە بىزار نابىن، بەلگو ھۆكارى بىزارىيەكە ماندووبوونمانە.

وهلی له بهههشت شتیک نییه پینی بلفین (ماندووبوون) ههر بویه بیزار و وهرس نابین.

دەمەويت ئەوەش بلايم كە: بە پشتيوانى خودا ئەگەر بچينە بەھەشتەرە، بەم جەستەى ئيستامانەرە ناچين، بەلى راستە ئيمە دىسان ھەر خۆمان دەبين، بەلام ئامرينى بەتوانا جەستەمان بەشيرەيەكى گرنجاو بە بەھەشت دەئافرينيت.

نموونه یه کی ساکارت بق ده هینمه و ه تاکو تیبگه یت:

ده چیت به رنامه یه کی نوینی کی مپیوته رده کریت، به رنامه که ته واو نسوی و پیشکه و تووه و کی مپیوته ره که ی تیش تایبه تمه ندییه کانی کی نن، کارتی شاشه و رامه که ی به ش ناکه ن.

دهبیّت کارتی شاشه و رامهکهی بـق بگزریـت، تـاکو کـار بـه پروّگرامـه نویّیهکـه بکـهیت. دوو ریّگـه ههیـه: یـان دهبیّـت ئــهو تاييەتمەندىيانەى كۆمپيوتەرەكەت بگۆرىت ياخود ئەستەمە كارى پى ىكەبت.

هارشیّوهی نهمه، نهگهر ئیّمهش بهم حالّهی ئیّستامانهوه بچینه به هه شته و ه کوشیه که ی ناچیّژین.

به چاو، گوێچکه، قاچ و دهست، لووت و دهم و زمانێکی شیاو به به ههشته وه دهچینه ئهوێ.

ئهگهر لهم دونیا کهموکورپیهکی جهسته پیشمان ههبیّت، لهو دونیا بۆمان تهواو دهکریّت، ههموو کهسیّك جوان و قهشهنگ و لاوه.

به کورتی: هیچ خهمی شهوهت نهبی شه به هه شندا بینزار بیت، جونکه وهرس نابیت!

ئایا لـه بهههشـتدا چـاومان بـه پێغهمبـهر ﷺ دهکهوێت؟

بیشك له بههه شدا چاومان به پیغه مبه رمان (محمد) گرده که ویت، ختر یه کیک له به خششه مه زنه کان که پیمان ده دریت هه رئه مهیه، ختر یه کیک له به خششه مه زنه کان که پیمان ده دریت هه رئه مهیه، که به دریت ای ته مهنمان خهمی دووریسی و نه بینینی پروو خساری پسیرترزی و ماچسکردنی ده سستی موبساره کی نه و خترشه ویسته ین و، ته نانه ت ناواتی نه وه ده خوازین له خه و دا بیبینین، نیدی له به هه شت هه رکاتیک دارمان بخوازیت ده توانین بچینه دیداری.

جاریّک هاوه لانیش له خهمی شهوه دا پرسییان: "ئایا له دوارپرژیشدا ده توانین ببینه وه پهروانه ی ده وری و بچینه دیداری؟". بگره ترسیان لی نیشتبوو له وه ی نهیبیننه وه. کاتیّک شهم بابه ته یان لای پیشه واکه یان کرده وه، وه لامیّکیان وه رگرت که هه تاهه تایه مایه ی دلشادیان بیّت.

"هەركەسەو هاودەمى خۆشەويستەكەى دەبئت". ئەم ھەوالە زياتر لە ھەر شتێكى دىكە ھاوەلانى شادومان كرد. چونکه ئهوان پیغهمبهریان گنگ زوّر خوّشده ویست. به وپییهی پیغهمبه ره که مان زوّر خوّشده ویّت، که واته نیّمه شده ما و دهمی ده بین و به بشتیوانی خودا تا سه رلهگه لیدا ده میّنینه و ه .

له به هه شندا پیغه مبه رانی دیکه ش ده بینین. بن نموونه ده چینه لای حه زره تی باوکه "ئاده م" و داوای لی ده که ن باسی چیر ترکی هاتنه سه رزه و یمان بن بکات.

له زمانی پیغهمبهر نووحهوه (سهلامی خوای لی بینت) چیروکی لافاوه مهزنه که دهبیستین. تکا له پیغهمبهر ئیبراهیم (سهلامی خوای لی بینت) ده کهین رووبه رووبوونه وهیمان له گه لا نه مروددا بی بیاس بکات. پیغهمبهر مووسا (سهلامی خوای لی بینت) تیکوشانه کهی دری فیرعهون. پیغهمبهر یووسف (سهلامی خوای لی بینت) چیروکی فریدانه ناو بیره که. پیغهمبهر عیسا (سهلامی خوای لی بینت) هه آکشانی بی ناسمان بو ئیمه ی به هه شتیی روونده کاته وه.

ئهوان له ژیّر سیّبه ری درهخت و کانی و پووبارهکانـدا هه ریهکـه و چیر و کی خوّیمان بن دهگیّریّته و ه

بهده ر لهمه، چاومان به خهلیفهکانی پاشیدین حهزرهتی ئهبوبهکر، عومه ر، عوسمان، عهلی (پهزای خوایان لی بیّت) دهکهویّت. تیر تیر گریش بق نهوان هه لده خهین.

هاوه لانی دیکهش دهبینین، پیکهوه دادهنیشین گفتوگل دهکهین، بی نموونه من وهك خترم داوا له حهزرهتی نهنهس دهکهم (پهزای

"هاوریّیهکم ههبوو له دونیادا ههمیشه لیّی دهپرسیم: ئایا تـق بـروات بـه زیندووبوونـهوه ههیـه دوای ئـهوهی ئیسـك و پرووسـك و ئهندامهكانی جهستهمان دهبنه خـقل و ئاویّتـهی زهوی دهبن؟ ئایا بروات به لیّیرسینهوه ههیه؟"

دۆستان دەزانن ئىستا ئەو ھاورىيەم لەچ بارىكدايە؟ تەماشايەكى دۆزەخ دەكات و لەوى دەيبىنىت. دەلىت:

(قەسەم بە خوا نزیك بوو بمفەرتینی و ببی بە ھۆی كافربوونم. ئەگەر نیعمەتی خوای خوم نەبوایە منیش یەكیك ئەبووم لەوانەی ئامادەی ناو دۆزەخ كراون. جا توخوا بەراست ئیمه لەوانه بووین كه نەمرین. تەنها مردنی یەكەممان نەبی و، له قیامەتا سىزامان نەدری؟) الصافات: ٥٦-٩٥

ئایا له بهههشت دهتوانین زاتی مهزنی خودا ببینین؟

خودا پاداشتیکی هینده بهنرخ و سهرسوپهینهری ههیه بی بهنده به مهه شتیهکانی که تهواوی پاداشتهکانی دیکه دهشاریتهوه له جوانیدا.

قورئان بهم شيوهيه برمان باس دهكات:

(بق ئەو كەسانەى چاكە ئەكەن و لە خودا ئەترسن پاداشى زۆر چاك ھەيە لەگەل زيادەدا) بونس: ٢٦.

بەرپىيىـەى جـوانترىن دىـارى "بەھەشىـت" ، ئــەى دەبىيّــت لــەو بەنرختر چى بىيّت؟

له و باره یه وه پیغه مبه ریک ده فه رموی:

"کاتیّك خه لکی دهچنه به هه شته وه، فریشته یه کی کارپیسپیراو بانگیان ده کات و ده لیّت: "خودای گهوره به لیّنیّکی به ئیّمه دابوو، ئیستا ده یه ویّت به جیّی بهیّنیّت".

له و کاته دا خودای بالاده ست و جوانکار په رده ی نیوان خویی و به نده کانی لاده دات، ئیدی ئه وان نووری الله ده بینن.

سویند بهخودا، بههه شتیه کان له بههه شتدا هیچ نیعمه تیك هینده ی بینینی خودا مایه ی دلخوشی نییه بویان.

باشــه چــۆن خــودا دەبيــنين؟ پێغهمبــهرى نــازدارﷺ لــه فهرموودهيهكى ديكهدا وهلامى ئهمهش دهداتهوه:

"نایا له شهویکدا که ناسمان سایه قه بیّت، بق بینینی مانگ ده که ونه یالیالیّن و کیبرکی ؟".

نەخير!

له رفزژیکدا که ناسمان سایهقه بیّت و ههوری پیّوه نهبیّت، بیّ بینینی خوّر دهکهونه پالّپالیّن و کیّبرکیّ؟

نەخىر!

به لنی، به و ناسانی و ساناییه و به ناشکرا خودای خوتان دیکهی دهبینن.. بیگومان نیمه که ناتوانین وینای پاداشتهکانی دیکهی به هه شت بکه ین، لهم دونیایه دا ناشتوانین به به خششی بینینی زاتی خودا -که ته واوی به خششه کانی دیکه ده خاته ییچه وه - تیبگهین.

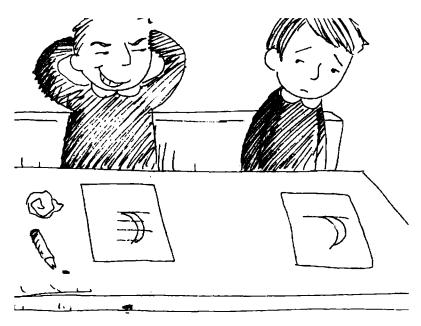
ئايا كى دەچىتە دۆزەخەوە؟

ئهگهر دوو پۆژ بهر له تهواویوونی سالی خویندن و داخرانی دهرگای قوتابخانه، بهریوبهر خوی بکات به یولهکهتدا و بلیّت:

"قوتابیانی خوشهویست، ههندیک له ئیده بهدرید رایی وهرزی خویندن به ویه په توانایه وه خویندوویه تی و ههولی داوه . هه رگیز که مته رخهمی له نه رکی ماله وه نه کردووه ، بویه که م خه و بووه و تیر دلی خوی یاری نه کردووه ... گویرایه لی ماموستاکانی بووه ، فه رمانه کانیانی به جیهیناوه و نه وه ی و تویانه مه یکه نه یکردووه .

گویّرایه لّی دانه دانه ی یاساکانی قوتابخانه بووه، له پوّلدا هاروهاجی نهکردووه، مامه له ی خراپی لهگه ل هاوپوّله کانیددا نهکردووه، گهر له نهزانی هه له یه کی کردبیّت داوای لیّبوردنی کردووه.

ههندیکیشتان نه وانهکانی خویندووه و نه ئهرکی مالهوهشی به جیهینناوه . گویی بن مامنستا رانهگرتووه و هاروهاجی نهماوه له پولدا نهیکات ئهرزشی بن یاساکانی قوتابخانه و بهریوبه ردانهناوه . ئازاری هاوریکانی داوه ...

وهك بلیّیت ئهمانه بهس نهبن، گالیّه و گهپیشی به هاوپئ خهباتکارهکانی کردووه و وتویهتی: کارت و مارت ههمووی فشهیه، خوّتان فریو دهدهن، کهس پاداشتی نهم ههموو ههولدانهتان ناداتهوه،

ئهگهر مامرّستا بلّیت: "به لام وهك دهبینن ئه وا ئیستا سال ته واو بووه، من چ كارتیّك دهدهم به قوتابییه زیرهك و كوششکه ره كان، هه مان كارتیش دهدهم به ته مه ل و كه مته رخه مه كان"، ئه وكات تق چ ده لیّیت؟

گەر يەكىك بىت لە تەمەلەكان پىت خۆشە و دەلىيت: "ئاخ گىان رزگارم بوو... ئەم بەرىيوبەرە چەند مرۆقىكى بەدەست و دلە!

به لام لهم باره دا زیره ک و خه باتکاره کان شیاوی نهوه ن به زه بیمان ینیاندا بنته وه!

تق بروانه! ههموومان ده رچووین، ئه وچاتر هاروها جیم ده کرد، ئه وچاتر گویم بق قسه ی مامقستاکان نه ده گرت، باشتر له ههموو ده رفه تیکدا خوم له وانه کان ده درییه وه". وهلی گهریهکیک بیت له قوتابیه زیرهکهکانی پول، واقت و پدهمینی و له سهرسوپماویدا دهمت دادهچهقینی، نهمه ویرای دلگرانی و خهمگینییهکی زور، گریانت دیت و نارهزایی دهردهبری.

"ئەمە چۆن ئىشىپكە؟! كەواپە مىن ھەئەم كىردووه؟ سائىكى رەبەق وانەم خوينىد و ھەوللمدا، خۆزگە ھەر نەمخوينداپە! كاشىكى منىيش ئەرزشىم بىق ياسىاكانى قوتابخانىه دانىەدەنا و گويراپسەلى مامۆستاكان نەدەبووم... ئەمە ج نادادپەروەرىيەكە، ج ناھەقىيەكە!

ئهم دونیایهش وه ک قوتابخانه وایه. که سانیک گویّرایه لّی فهرمانی خوای خویان ده که ن و شویّن پیّغه مبه رانی په وانه کراوی زاتی نه و ده که ون. په رستش ده که ن و هه ول ده ده ن خویان له هه موو خرابه کارییه ک به دووربگرن.

مافی کهس پیشیّل ناکهن و نازاری نهوانی دیکه نادهن، به ناگا و باوهردارن به لیّپرسینهوهی دواریّژ.

کهسانیکیش ههن ده لین: "نیوه خوتان فریو دهدهن، ئیره خاوهنیکی نییه. له خورا پهرستش مهکهن. له خورا نومید مهدهن به خوتان و دلتان خوش مهکهن. کهس دیاری و پاداشتنان ناداتی. دواروژ نییه، بههشت نییه، پاداشت نییه، نهمانه ههموو شتی پروپووچن".

به لام کاتیک روژه مه زنه که داهات، هه رگیز باوه ردار و بیباوه پ وه ک یه ک نابن. له کاتیکدا به هه شت وه ک پاداشت پیشکه شی به نده مدریت. سازی چه و تگیره کانیش ده دریت.

خودا هه رگیز ئه وان ناخاته ئه و به هه شته ی که باوه پیان به بوونی نسه بوونی نسه بوونی نسه بوونی هه مان چاره نووس نابنه وه .

رووبه رووی هه مان چاره نووس نابنه وه .

باوه پداران و ئه و بیباوه پانه بانگه شه یان دهکرد: "خودا بوونی نییه، پیغه مبه ران در فرزنن، په رتووکه کانیش ساخته و هه نبه ستراون" هه رگیز و هاک یه که ته ماشا ناکرین.

خودا بن ههمیشه ستهمکار و ستهمدیده، درنزن و راستگن، ماف زهوتکه ر و ماف خوراو، شهو دهسه لاتدارانهی لهبه ر بهرژهوه ندی خنیان تهنانه ت مندالانیش بزمباران دهکه ن و مندالانی بیتاوان، زنرداران و مافدنستان، لیک جودا دهکاته وه.

چونکه خودا دادپهروهره و نادادپهروهری لهگهل هیچ کهسیکدا ناکات.

بق باوه رداران به هه شت و بق بنباوه ران دوزه خی هه یه .

وه ک چیزن به هه شبت شوینی پاداشت و و هرگرتنی حه قده سته، هه رواش دوزه خ شوینی سزا و توله سه ندنه و هیه.

بێڰومان دۆزەخ شوێنێكى يەكجار دژواره.

(بــق هــهموو ئهوانــهیش کــه کـافر بــوون و ئینکــاری خــوای خۆيانىيان كىردورە سىزاى دۆزەخ ھەيسەر، سىزاى دۆزەخىيش ســەرەنجامێكى زۆر خرايــە. كــه فــرىٰ ئەدرێنــه نــاو دۆزەخــەوه دەنگیکی ناھەمواری وەك دەنگی زەرەی كەرى لیوه ئەبیسىن و وەك مەنجەل يێيانەوە ئەكوڵێ. ئەو ئاگرى دۆزەخە وەختە لە رقانا لەو كافرانهي تني فري ئەدرين، يارچه يارچه ببي. ھەرچەند تيپي لەق كافرانهى تىي فرى ئەدرى دەرگاوانەكانى لىپيان ئەپرسىن: ئەوە پيْغەمبەريْكتان نەھاتە لا لەم رۆرەتان بترسيننى؟ ئەوانيش ئەليّن: بەلى وەللا. بەراسىتى يىغەمبەرمان ھاتەسەرو لەم رۆرەى ترساندىن، به لام ئیمه باوه رمان یی نه کردو به دروزنمان داناو و تمان: حاشا خوا هیچ ئایەتیکی نەناردووەتە خوار. ئیوه، ئەی ئەوانەی خۆتان به فروستادهی خوا دائهنیّن، له گومراهییهکی گهورهدان. نهیشلّین: ئەگەر ئىمە گويچكەمان بېواپە بى بىسىتنى قسەي يىغەمبەران يا هَوْش و فاممان بوایه بیرمان بکردایهتهوه، ئیستا له تههلی دورهخ ئەئەبورىن.) الملك: ٦٠٠٦.

دەپارىيىنەرە و دەلىين:

خودایه نهمانگیری له و بهندانه ی که شیاوی دورهخن!

بمانگیّری له و بهندانه ت که فهرموویان لی دهکه یت بی بههه شتی بهرینی خوّت!

ریّگای راستمان نیشان بده و توانا و پیّداویستیمان پیّ ببهخشه بر ئامادهکاری ئه و ریّگایه!

> بوار مهده به هیچ کهسیّك له ریّگای راست لامان بدات! نامین!

